XXXIV. ÉVFOLYAM, 21. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1978. MÁJUS 25.

Ludas Matyi

ÉLJENEK A TEHENEK!

Fülöp György rajza

KEDVES LUDAS!

VÖRÖSMARTY TÉR

A Fővárosi Tanács illetékese nyilatkozott a hétfői lapban: „... *nem mondtunk le a gépkocsik további korlátozásáról, így hamarosan a Vörösmarty térrel gazdagodik a gyalogos, sétálózóna.*"

Nem lehet még késő újra átgondolni, mielőtt intézkednének. Nem kell ezt elhamarkodni. Mint a drága parkolóórák felszerelését, alig egy éve. Hiszen, ha sétálótér lesz a Vörösmarty

tér, újra eltávolíthatják a parkolóórákat. (Költséges? Úgy látszik, már erre is futja.)

Hivatali- és bevásárlóközpont a Belváros, s e kettős centrumnak a Vörösmarty tér mintegy „pályaudvara", ha úgy tetszik, előszobája, csak árthat mind a hivatali, mind az üzleti forgalomnak (legyen bár szó akár belföldi, akár külföldi ügyfelekről) ha itt megszüntetik a parkolási lehetőséget.

Egyfajta *kulturális központ* is a Belvárosnak ez a vidéke. Működik itt például, egy színház, amely előtt nem lehet parkolni. A *Pesti Színház* ugvanis a sétálóutcában: a *Váciban* áll. A legközelebb eső — még elég közeli — parkolóhely a Vörösmarty tér. Átépítés miatt most éppen szünetel, egy-két év múlva azonban újra megnyílik a Belváros másik színháza: a *Katona József, a Petőfi Sándor utcában,* eme színház előtt sem lehet parkolni, mert miközben bezárták, elébe építették az Y aluljárót. Mellette sem, mert időközben mind a Kígyó utca, mind a Haris köz és a Pilvax köz sétálóutca lett. Tehát a legközelebbi — már nem is annyira közeli — parkolóhelye ennek a színháznak is a Vörösmarty tér.

Igaz, hogy eddig minden határidőn túlhaladt a *Vigadó* építése, de bízzunk benne, hogy egyszer majd csak felépül. S akkor megnyitják. S ha megnyitják, akkor esténként hangversenyeket, meg hasonlókat rendeznek benne. Ezek meghallgatására közönség érkezik majd, egy része gépkocsin. És az autón jövők is a — legközelebb eső — Vörösmarty téren szeretnének majd parkolni.

Ha sétálózóna, akkor autó ott többé nem tartózkodhat. Nyilván a *taxi* sem kivétel. Meg a *taxiállomás* sem. Megszüntetik tehát — ha komolyan veszik a saját rendelkezésüket — a Vörösmarty téri taxiállomást. Ezzel megint sikerülne a világon egyedülálló dolgot megvalósítani: *a főváros repülőterének belvárosi végállomásához* (a MALÉV Dorottya utcai központjához) *nem* csatlakoznék taxiállomás. Az utasoknak, mikor lekászálódnak a repülőtéri autóbuszról, bőröndöstül, csomagostul el kellene gyalogolniok a Főposta elé vagy az Engels térre, mert közelebbi taxiállomás nincs.

Gondolkodjunk hát a Vörösmarty tér „autótlanításán" még egy kicsit.

Barabás Tamás

EGY BÉLYEGGYŰJTŐ KESERVEI

Fiam 10 éves és bélyeggyűjtő. Karácsonyra két nagy albumot és hozzá sok tömbbélyeget kapott. Az első meglepetés: felbontva a zárt csomagokat, megszámolta a bélyegeket, s mindegyikben 2—3 darabbal kevesebbet talált, mint amennyit feltüntettek rajta. Második meglepetés, valamivel később: a győri vasútállomás Utasellátó pavilonjában „30 db háromszögletű bélyeg" feliratú lezárt csomagot vásároltunk. Odahaza felbontottuk, s megdöbbenve vettük észre, hogy csak 15 bélyeg volt benne! Harmadik meglepetés: József napra (névnapjára) három csomag bélyeget kapott, de — megint csak felbontás után derült ki — jócskán vannak szakadt, csonka bélyegek is a csomagokban. „Anyukám, miért rakják be a felnőttek a rossz bélyegeket is a csomagba? Hiszen mi jó bélyegeknek fizetjük ki az árát!" — kesergett a kisfiú és nem tudtam mit válaszolni neki.

Kakuk Józsefné
9090 Pannonhalma, Attila u. 10.

ŐSZINTESÉG

Nem szégyellem bevallani, hogy a meghatottságtól könnyek szöktek a szemembe, amikor a Minőségi Cipőgyár által gyártott textilfelsőrészű nyári lábbeli — magyarul szandál — kísérőcéduláját elolvastam. Készségesen közreadom férfiatlan ellágyulásom okát; íme a megdöbbentő őszinteség páratlan megnyilvánulása, a gyár által közölt minőségi jellemzők:

Felsőrész tartóssága:	*megfelelő*
Felsőrész szintartóssága:	*közepes*
Talp tartóssága:	*jó*
Lábkényelem:	*közepes*

A szakavatott vásárló első pillantásra megállapíthatja tehát, hogy a termék minősége általában közepes, ami a köznapi nyelven azt jelenti, hogy a szandál a világszínvonaltól legalább olyan messze van, mint Makó Jeruzsálemtől, viszont nem válik le a talpa a harmadik lépés után.

Az edzett vásárló örömmel üdvözli a Minőségi Cipőgyár kezdeményezését, amellyel bátran elismeri, hogy terméke bizony nem „kiváló, kiváló, kiváló". A vásárló azzal a biztos tudattal veheti meg a szandált, hogy a „megfelelő"-nek minősített tartósság garancia arra, hogy a felsőrész akkor sem tart tovább egy évnél, ha a használó megpróbálja bebizonyítani ennek az ellenkezőjét. Biztosíthatom tehát a gyár illetékeseit, hogy őszinteségük sok-sok vásárló szemébe fog könnyeket csalni. S könnyezve fogjuk lobogtatni a kísérőcédulát azon kishitűek orra előtt, akik a reklám egyoldalúságát emlegetik.

Persze, mint minden haladó gondolatnak, ennek a példás őszinteségnek is akadnak kerékkötői. Ők azok, akiknek semmi sem jó, akik csak a rosszat látják meg a hasznos kezdeményezésben.

A haladásnak e megrögzött ellenségei nem átallják kifogásolni, hogy e korszakalkotó kísérőcédula a cipősdoboz *belsejében* rejtőzik, s így tartalmával a vásárló csak a pénztárból való távozás után ismerkedhet meg.

Hát nem borzasztó?...

Fodor Zoltán

VESSZEN AZ ELŐLEG...?

Felvittem Budapestre, az Ofotért Tanács körút 28. alatti fiókjába egy tekercs színes diafilmet, 1977. október 20-án. Nézzek be érte egy hónap múlva, mondták. Sajnos, néhány nap múlva kórházba kellett befeküdnöm, műtétre, így csak november végén tudtam jelentkezni az Ofotért üzletben. De kiderült, hogy ez is korai volt, azt mondták, érdeklődjem január végén. Mentem januárban, ismét hiába, de felírták a címem, értesítést ígértek. Annak hiányában április 20-án újra felutaztam Pestre és bementem az üzletbe —, akkor meg már azt közölték velem, hogy „elévült" az ügy, a filmeket, ha nem jelentkeznek értük idejében, egy hónap után megsemmisítik. És nem térítenek semmit, noha 200 Ft előleget is adtam a megrendeléskor. Hát méltányos ez? Vidéki vagyok, nem tudok minden percben felugrálni a fővárosba, de kétszer hiába voltam fent, két határidőt az Ofotért nem tartott be; ezután megígérik, hogy értesítenek, amikor jöhetek; türelmesen várok, kiderül: ígéretüket nem tartják be, de engem minősítenek elkésőnek, határidőn túl reklamálónak és erre nemcsak a képeimet nem kapom meg, de még a 200 Ft-os előlegemet sem adják vissza! Miféle eljárás ez?

Kiss Ferenc
5244 Tiszaszőllős, Deák F. u. 17.

A FERDE SZEGECSEK ESETE

A háború idején gyakran vittem haza ebédet éthordóban. Nem emlékszem, hogy volt-e éthordószabvány, de arra emlékszem, nagyon egyszerű volt a használata.

Nemrég ismét szükségem lett egy éthordóra. Két vas- és edényboltban sem kaptam. Hiánycikk. Tovább nyomoztam a Vasért vevőszolgálatánál. Közölték, hogy a Rákóczi út 24. alatti boltban kaphatok. Bementem. A polcon három éthordó is volt. Egyet leemeltem. Fizettem. Hazavittem. A meglepetés akkor ért, amikor ebédet akartam benne vinni. (Hisz erre való).

A hódmezővásárhelyi Vas Fém I. Sz. által gyártott éthordót nem lehetett kinyitni. Pedig rá is volt írva: MSZ 10 441. Nem tudom mit ír elő a magyar szabvány, de az éthordó fogóját, amely a felső láboson fekvő fedőt rögzíti, képtelen voltam megmozdítani. Emberi erő kevés volt hozzá. De kalapáccsal sem sikerült.

Visszavittem a boltba. Ott sem tudták kinyitni. Sem ezt, sem egy másikat. Elővették a harmadik éthordót. Hiába. Szerencsémre kisegített egy birkózókülsejű férfi. Neki aztán röpke negyedórás erőfeszítéssel, sikerült a fogót kissé oldalra tolnia, annyira, hogy a fedőt alóla kihúzhatta. Így hozzáférhettünk a lábosokhoz.

A fogója kissé csáléra állt, mozdítani sem előre, sem hátra nem lehetett, mégis elhoztam, mert szükségem volt éthordóra. A vasboltban a szakemberek megállapították: az éthordók fogói azért nem mozgathatók, mert két szegecset ferdén ütöttek be.

Már tanulom, hogyan kell egyensúlyoznom az éthordót az ebéd hazaszállítása közben, hogy a lábasokból csak ritkán lottyanjon leves vagy főzelék a nadrágomra. Mégis arra kérem a Szabványügyi Hivatalt, vegyen be pótlólag még egy előírást a 10 441 szabványba: a szegecset nem szabad ferdén beütni.

Hevesi Endre

KORSZERŰ VILÁGÍTÁS = SÖTÉTSÉG?

Még 1976 őszén látott hozzá nagy lendülettel az Elektromos Művek az Élmunkás híd és környéke világításának korszerűsítéséhez. 1978. április 4-re elkészült a munka a hídon. Nem így a híd előtt húzódó Rudas László utcában — ma már főútvonal! —, ahol a Szinyei Merse utcától a Lenin körútig 15 lámpa immár négy éve egyhuzamban sötét. Az utcának ezen a sötét szakaszán nőket molesztálnak, autókat törnek fel, egy idős embert leütöttek, sőt áprilisban halálos gázolás is történt. Jó volna, ha a korszerű világítás ezen az útszakaszon sem sötétet, hanem világosságot jelentene, minél előbb!

Suba Ferenc
1064 Bp., Rudas László u. 57.

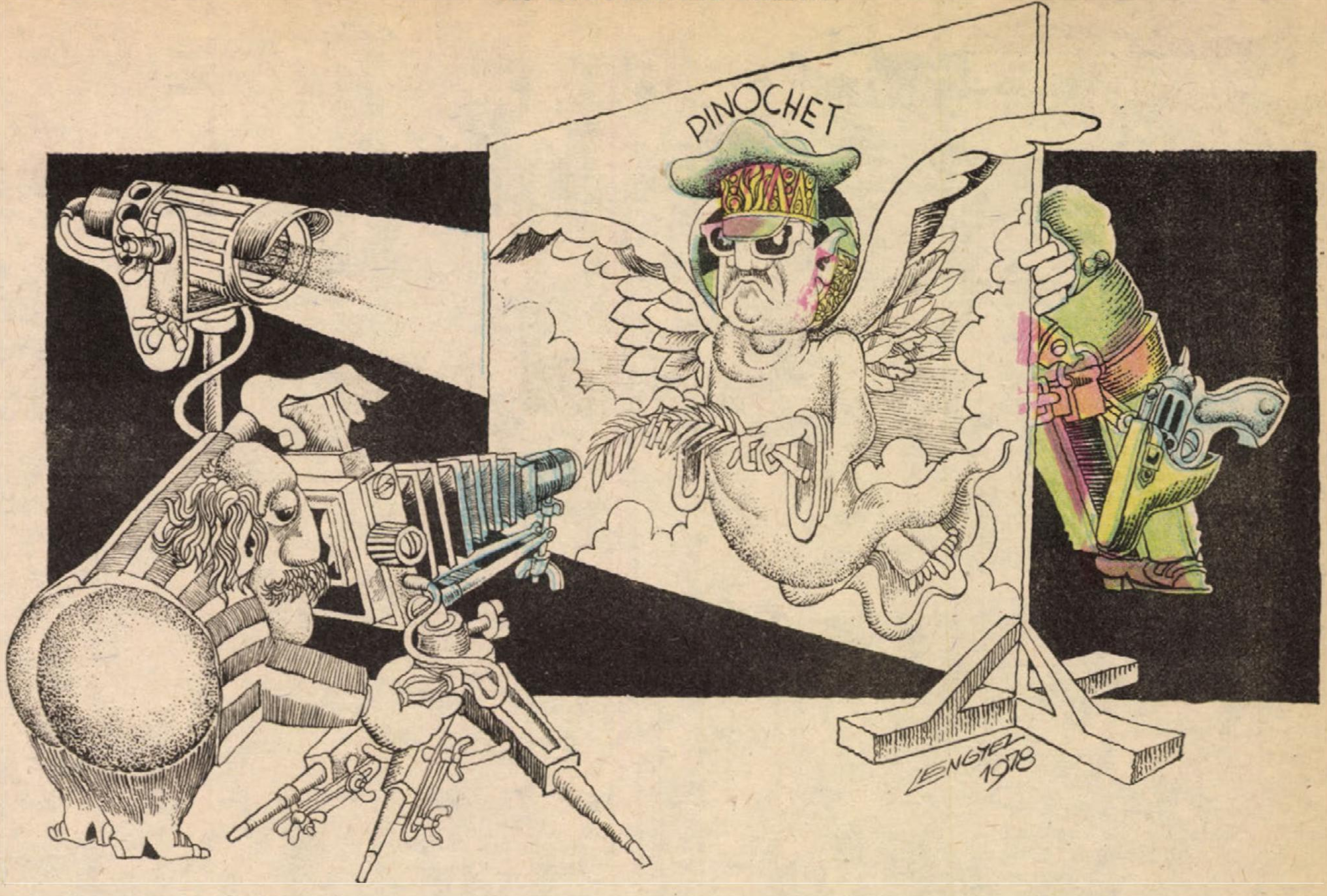
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kis a tévé előtt ül. A felesége kávét hoz neki. Kis iszik egy kortyot, majd dühösen fölkiált:
— Gizi, nem tudod, hogy cukor nélkül iszom a kávét?
Mire Gizi bűbájos mosollyal:
— Dehogynem, szívem. Azért tettem bele három szem kockacukrot, mert így biztosra vettem, hogy végre már megszólalsz!

*

Rózsáné a viharos családi veszekedés után bekötözi férje megsérült fejét, és közben ezt gügyörészi:
— Látod, te kis csacsi, ki kötözné be a fejedet, ha én nem lennék melletted?

ÚJ IGAZOLVÁNYKÉP KELL...

TÁJKÉP CSATA UTÁN

Tu-tu-ru-ttu-ttu... Ébresztő! Ki az ágyból! Futólépésben irány a front!

Nehéz csaták várnak ma rám. Az ellenség teljesen bekerített. Vissza kell vernem! Ki kell tűznöm a győzelem zászlaját! Hurrrááá!

Drótakadálytól drótakadályig kúszok. Átvágom magam az ellenséges vonalakon. Megvívok a poklokkal is. Előre!

Pedig ez a nap is olyan, mint a másik. Május tizenkettedike. Pongrác napja. A nap kél 3 óra 43 perckor. Az évszakhoz képest hűvös idő. A Duna Gönyűnél árad, lejjebb apad. Ezen a közönséges hétköznapon egy ember a csatába indul. Egy Ember, nagy betűvel. Ez az Ember én vagyok. Még szép. Az ellenség tűzereje óriási. Bennem viszont a belső tűz lobog. Úgy lobog, hogy na! Igazságos ügyért harcolok.

Rohamra! Kezdődik az első csata. A liftért. Amely bedöglött. Felderítem a gyorsszolgálatot, a műszaki osztályt, a karbantartókat. Előbb belövöm az ellenséges hadállásokat a protekciós nehéztüzérséggel, aztán rajtaütésszerű rohammal rájuk csapok. Hurrá! Kijönnek! Felmérni! Aztán visszamennek! Aztán megint kijönnek! Javítják! Sőt nem rontják el! Már ez is nagy szó! A lift jár! Győztem!

Az első csata után jön a második. Előre a meghibásodott tévéantenna helyreállításért! Antennaszerelők! Üdvözöllek benneteket a kábel elszakadása alkalmából! Bevetem a tartalékot. Van egy ángyikám, akinek a bácsikája együtt járt a piaristákhoz az antennaszerelők pártbizalmijával. Parlamenterként előre küldöm. Rá hivatkozom. A szerelők kapacitáshiányra. Megadom magam. Ők megadják a telefonszámukat. Éljen. Úgy éljen a fejük...

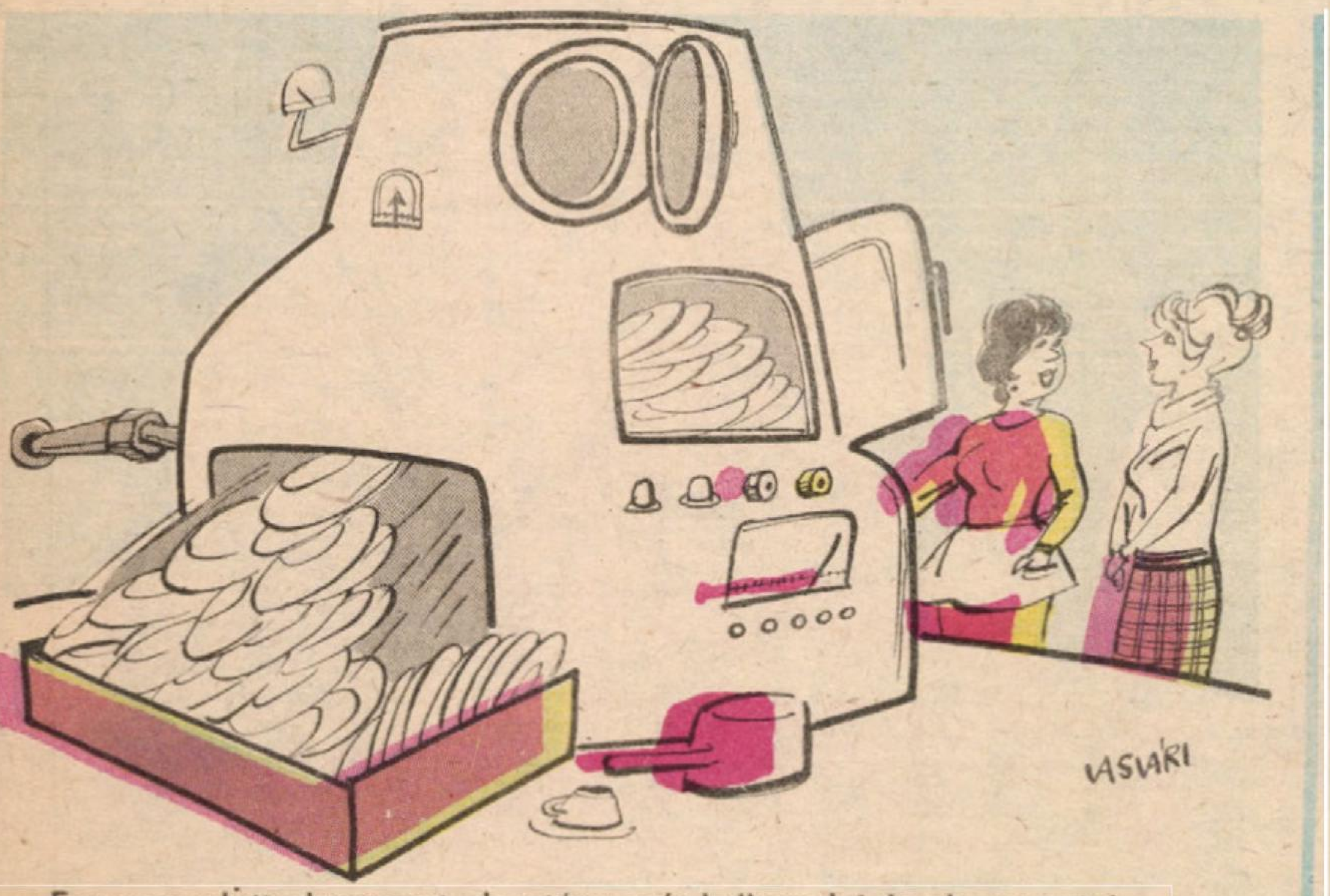
9 óra 40 perc. A szárazföldi csatának vége, indul a küzdelem a vizeken. Folyik a vécé, de nem folyik le a mosdó. Átkaroló hadművelet a vízszerelő alakulatok ellen. Nem kímélem a muníciót. Egy tízes ennek, egy húszas annak, egy ötvenes amannak. Kommandó alakulatommal fogságba ejtem a vizesek művezetőjét: addig nem engedem ki a vécéből, amíg meg nem csinálja a tömítést. Kitörési kísérleteit visszaverem. Megadja magát!

10 óra 30 perc. Megbénultak a telefonvonalaim. Indul a Krisztina akció. A Krisztina beázott. Krisztina hallassz? Nem? Én se! Száradjon ki a kábeled! Kiküldök egy járőrt, hogy cserkészje be a terepet, fogjon egy nyelvet a kábelosztályról. Ha elfogta, hívja meg egy pár virslire és két üveg sörre. Aztán folytassák konyakkal. 11 óra 05-kor jelentést kapok: a kábeles teljesen elázott. Este felberreg a telefonom: itt Krisztina beszél. Keszcsókolom Krisztike, na mi van? Vonalvizsgálat... Győztem! Hurrááá!

Tele sebekkel, halálosan kimerülten vánszorgok haza a harcmezőről, de még nincs vége. Meg kell vívnom a kenyércsatát, meg a tejcsatát. Ilyenkor az élelmiszerutánpótlás raktárai már ki vannak fosztva. Márpedig a harcosnak enni kell. A közértben nincs semmi. Takarítanak. Felmosnak. Engem is. Kézitusával benyomulok a raktárba. Csúszva közeledek a közért kapitányához. Térden. Csak egy serclit! Egy száraz zsömlét! Egy félig kifolyt zacskó tejet! A főnök megadja. Teheti. A kálóból. Győztem!

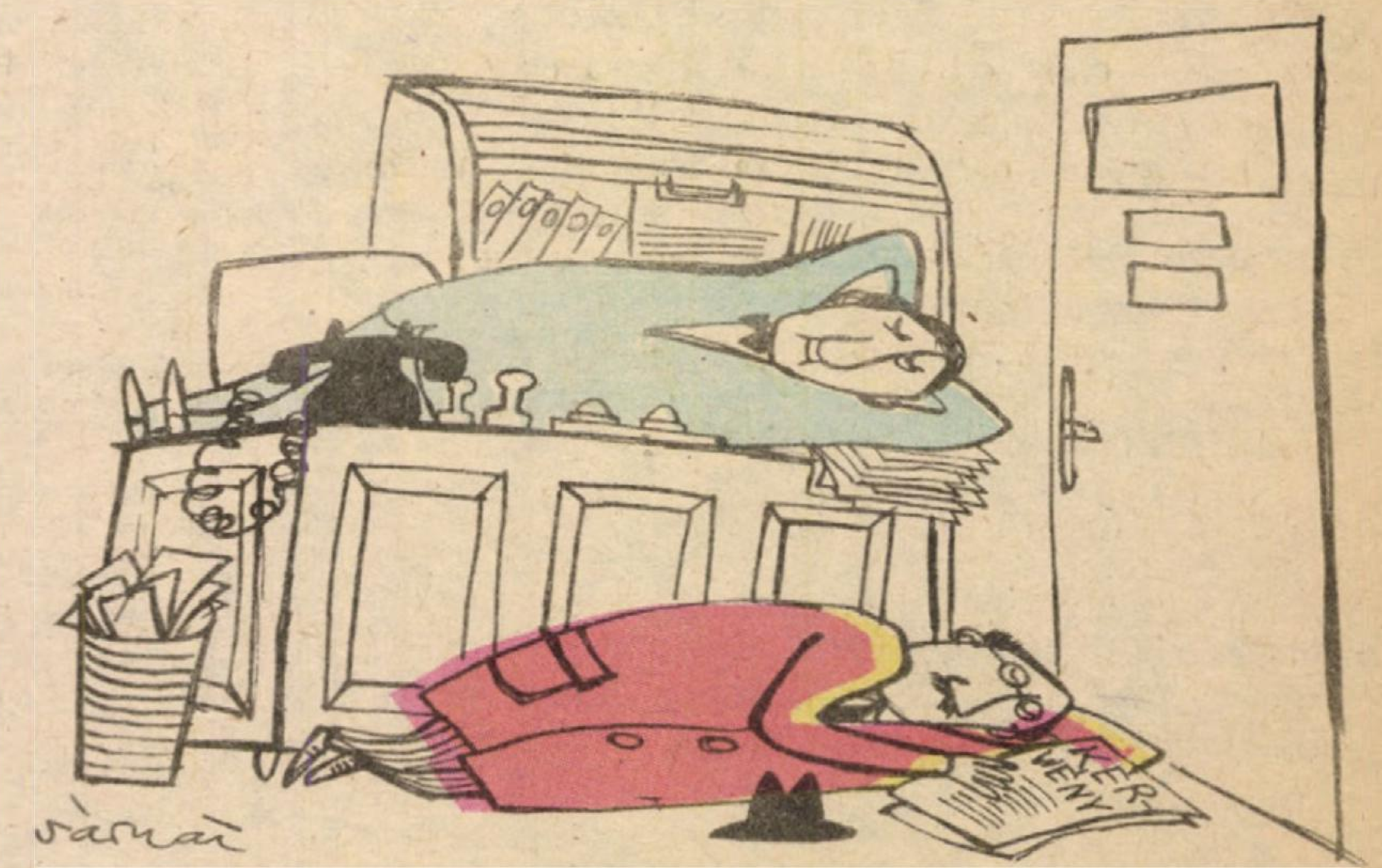
Vége egy napnak. A lift jár, a mosdó folyik, a vécé nem, az antenna áll, a telefon cseng, a sercli serceg, az élet folyik, a tejes zacskó is. A harcos nyugovóra tér, hogy új erőt gyűjtsön másnapra. Minden nap győzelem!

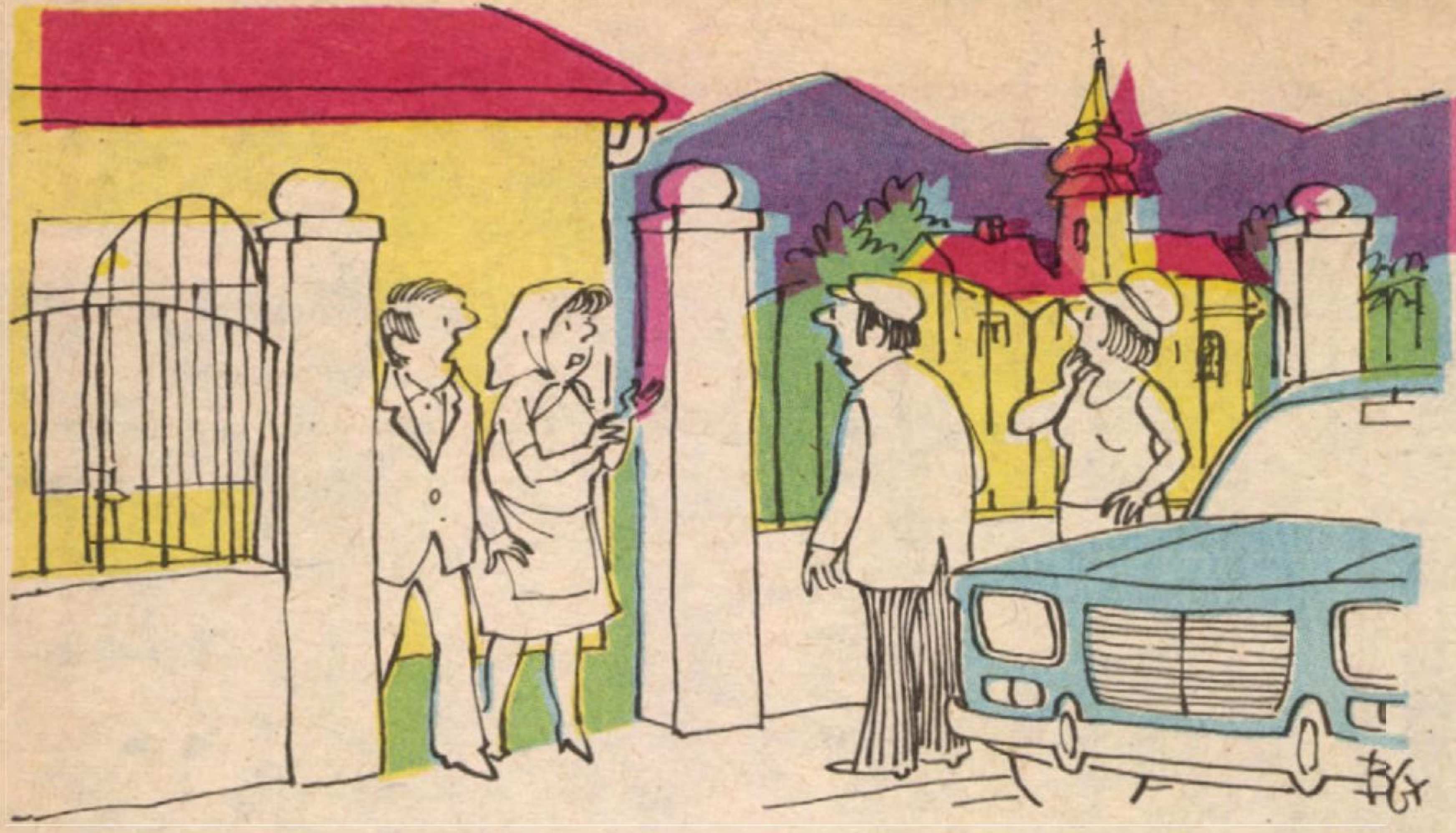
Novobáczky Sándor

— Egy perc alatt elmosogat, de utána szét kell szedni és elmosogatni...

TAVASZI FÁRADTSÁG

CSALÁD

– Mi meg szentül azt hittük, hogy tavaly hozzátok szökött a mama!

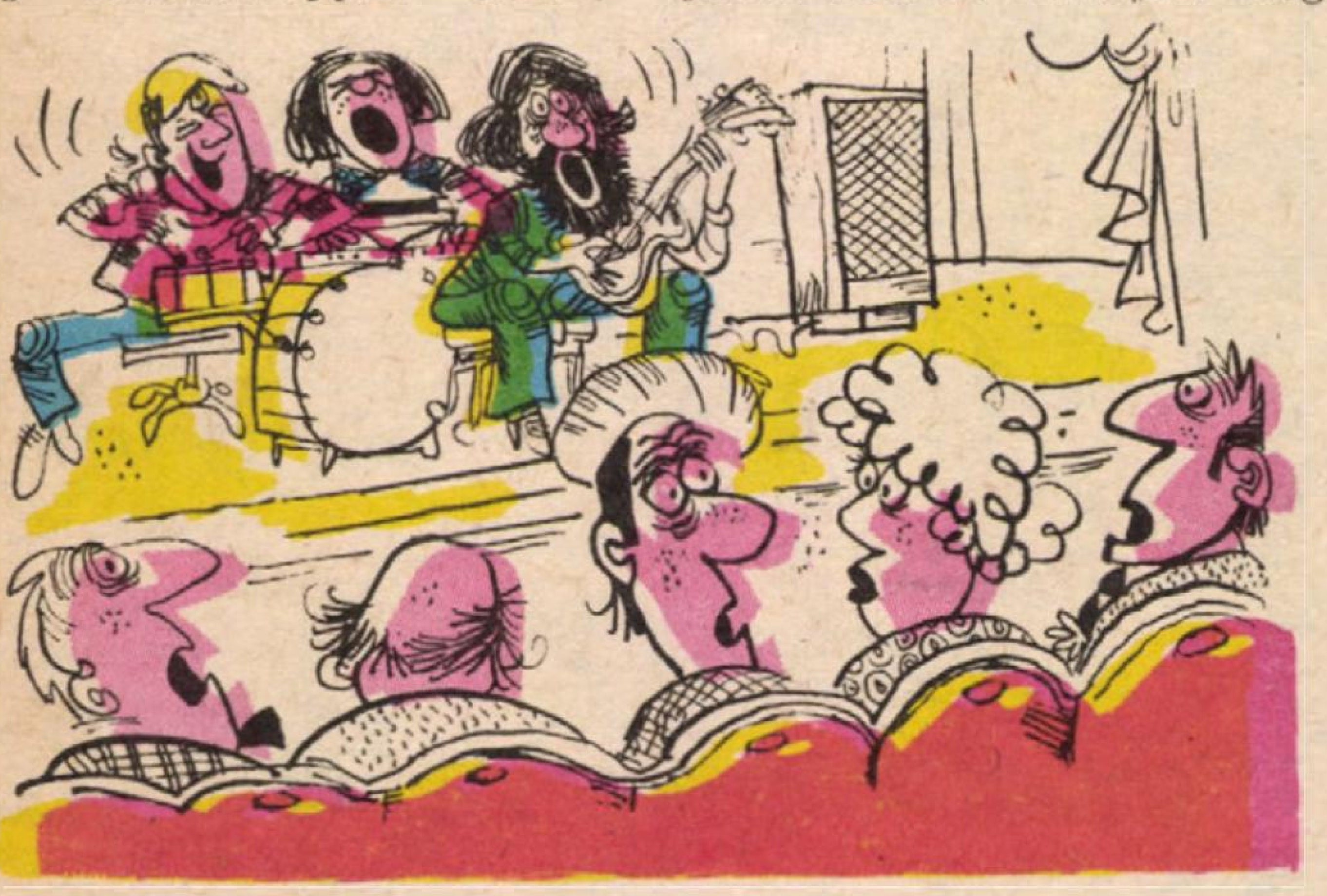

– Miért törjem magam? Az utókor csak a vezérek nevét jegyzi fel...

Levélváltás a kultúrfelelős keserveiről

Kedves Szerkesztő úr!

Egy orosházi gyár (baromfifeldolgozó) kultúrfelelőse vagyok. Nyolcszázkilencven dolgozónk szereti és igényli a színvonalas műsorokat. Sajnos, nem tudjuk nekik azt adni, amit kérnek és amire meg van az anyagi lehetőségünk: az Országos Rendező Iroda, az ORI, ügyvitele okoz nem kevés zavart. Nagyon megkeserítik ugyanis a szánk ízét a már előzetesen lekötött és az ORI által az utolsó pillanatban lemondott előadások. Az pedig különösképpen bántó,

hogy levélben küldött kéréseinkre és kívánságainkra még csak nem is válaszolnak. Mi itt vidéken is szeretnénk valamit megvalósítani a közművelődési törvényből: vállalatunknak fontos érdeke, hogy jó legyen a közhangulat, és növekvő műveltségi színvonalon dolgozó emberek álljanak a gépek mellett.

Kedves Olvasónk!

Százhuszonöt soros leveléből csak a fentieket idéztem. Mert ugyan mi kivetni való van abban, hogy ön (a vállalat) még *december* első napjaiban telefonon lekötötte a népszerű művész előadóestjét, de az előadás előtt néhány nappal sem kapták meg az ORI írásos szerződését? A lényeg az, hogy újabb és sürgető telefonhívására az ORI közölte, hogy a művész urat ne várják, külföldre utazott. Meg kell értenie: az ORI-ban nyilván olyan sok a munka, hogy nem volt idejük önöket értesíteni.

Bizonyára ebben kell keresnie az okát annak is, hogy ez év *január* elején írt ajánlott levelére, amelyben több előadást kért, — nem válaszolt az ORI. És a *februári* ajánlott levelére sem kapott választ tőlük, pedig abban az ORI propagandafüzetéből kiválasztott előadásokat kérte. Ön megint telefonon zaklatta az ORI-t Orosházáról, hogy ők ajánljanak műsort. Mindjárt meg is állapodtak Mikes Lilla—Antal Imre—Hajdú Júlia „Felszabadult nevetés" című műsorában. Nem sokkal ezután ön táviratot kapott az ORI-tól: műsorigényét átadták az illetékes kartársnak, név szerint meg is nevezték az illetőt, tőle érdeklődje meg.

Miután a „Felszabadult nevetés" műsor terve is füstbe ment, ön mérgében azon töprengett: egész pályafutása alatt sem tudta meg azt a titkot, hogy az ORI-nál melyik műsor felett ki diszponál. Ebben a megállapításban némi túlzást érzek, hiszen levelében azt is megírta, hogy milyen boldog volt, amikor végre kézhez vette az ORI-tól érkezett megállapodást: *„Garantált szerződés"* megjelöléssel Ruttkai Éva előadóestjét adták önnek és a gyár dolgozóinak. Még a Városi Tanács is gratulált. Az ORI értesítette a tanácsot. Rendes volt tőle.

Csakhogy az előadás előtti napon az ORI-nak egy másik illetékes tisztviselője felhívta önt telefonon: elnézést kért, de Ruttkai művésznő azon a napon és a következőn is Kaposvárott vendégszerepel. E figyelmesség nélkül ön abban a tudatban élt volna az előadás napján, egész estig, hogy a művésznő önöknél lép fel és nem Kaposváron, hiszen a szerződést az ORI már három héttel azelőtt visszaigazolta. Ekkor választotta ön, nagyon helyesen, Psota Irén művésznőt és így teljesen egyenesbe került az ügy. Most már csak azért izgult, mert a szerződés szerint járó plakátokat nem küldte meg az ORI, de kár volt nyugtalankodnia: kétszeri telefoni sürgetés után megkapta a plakátokat — Tolnay Klári művésznő műsoráról.

Ezzel a szervezés szerencsésen lezárult: volt egy *szerződése* Ruttkai Éva fellépéséről; volt egy telefoni *megállapodása*, hogy Psota Irén művésznő jön: és volt néhány *plakátja* Tolnay művésznő műsoráról. Tehát, ha a vége jó, minden jó, bár ön nem kevés iróniával írta levelében: „Mire ön (mármint én!) e sorokat olvassa, már tudni fogom, hogy ki szerepel *ma* nálunk." Mint most telefonon értesültem, teljes bizonyossággal valójában ezt akkor tudta meg, amikor Psota Irén művésznő megérkezett és telt ház előtt azzal kezdte frenetikus sikert aratott műsorát: „Tudom, hogy nem engem vártak..." Ezzel együtt nincs sok értelme az ORI-t Országos Rendezetlen Iroda névre átkeresztelni, egyrészt azért, mert elképzelheti, hogy máshol rendesebben rendez. Másrészt akkor is ORI marad.

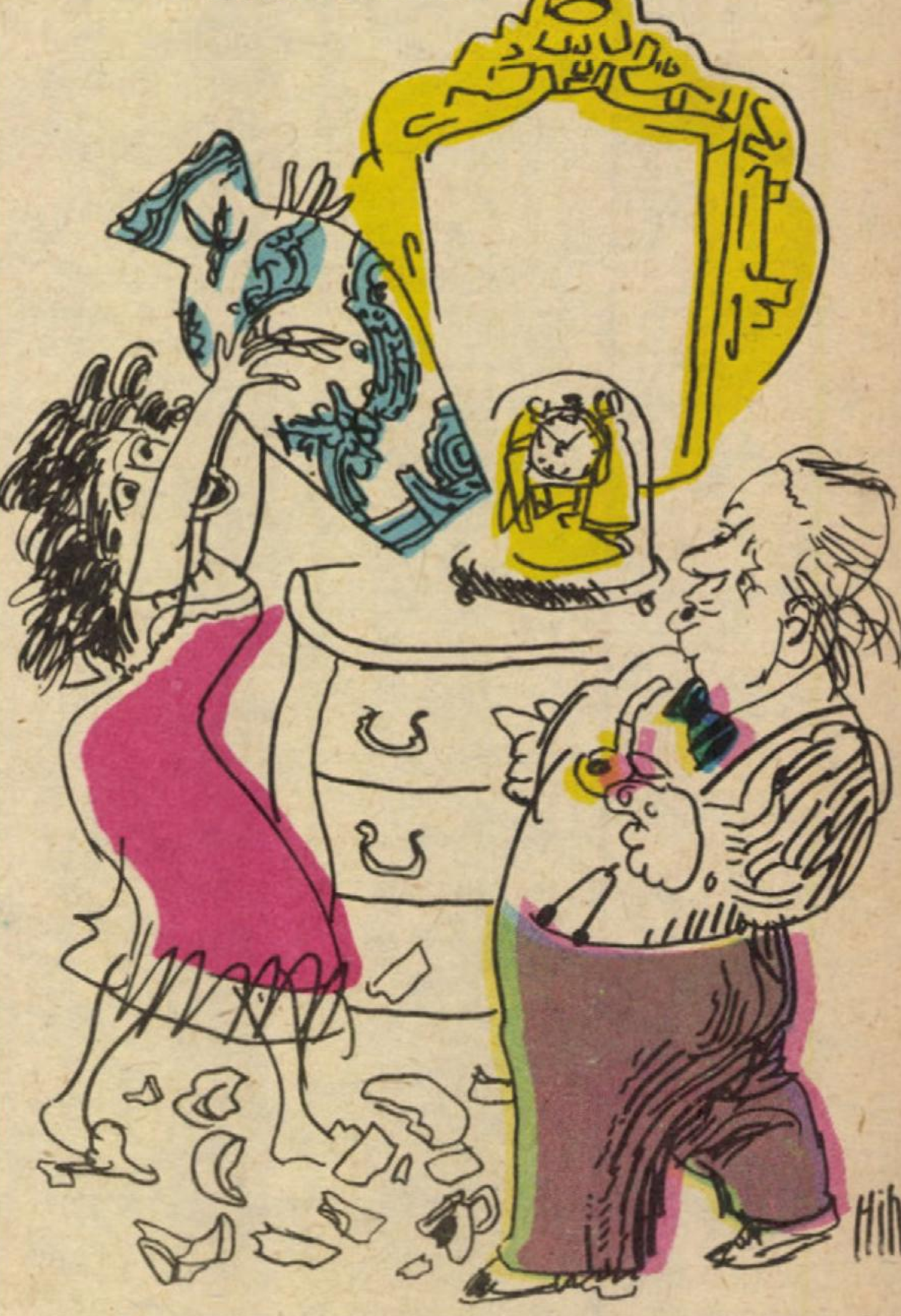
Földes György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Dezső, neked igazán balszerencséd van. Karamboloztál, a múlt héten elvesztetted a pénztárcádat a fizetéseddel, tegnap meg elhagyott a feleséged. Hát érhet még ennél nagyobb csapás?

— Igen. Ha netalán visszajönne az asszony...

A TUDÓS FELESÉGE

– Nocsak! .. Nem is tudtam, hogy érdekelnek a szilikátok...

JÓTÉKONYSÁGI HÖLGYEK

— Gyere, vegyünk valamit szegény turistáktól ..

KÉZENFEKVŐ MEGOLDÁS

Kilenc hónappal ezelőtt találkoztam Szivárvány Fánival, a legszebb magyar nótafával és elpanaszolta szomorúságát: mindent megadott neki az élet, sikert, népszerűséget, csak telefont nem adott neki. Felhördültem, majd esküre emeltem a kezemet:

— Fáni — szóltam ünnepélyesen —, esküszöm neked az istenre, akiben nem hiszek, viszont az összeköttetésben igen, hogy telefonhoz foglak segíteni. Mert ki érdemes távbeszélő készülékre, ha nem te?!

Késedelem nélkül a telefonhoz nyúltam és felhívtam jó barátomat, Eszinemeszi Kristóf postamestert:

— Barátom — mondtam a telefonba —, Szivárvány Fáninak nincsen telefonja. És még áll a világ és tüzes eső nem hull a földre.

Eszinemeszi nem a szavak embere, azonnal tudta, hogy mit várok tőle:

— Adjon be egy kérelmet — felelte —, és majd én egyengetem az útját.

— Fáni — szóltam még az előbbieknél is ünnepélyesebben —, a telefonod útjára indul. Most te is útnak indulsz, tudom, Japánba és a Kafferföldre. Mire hazajössz, a sublótodon ott fog állni a telefonkészülék.

Szivárvány Fáni ezután elutazott, az újságokból értesültem külföldi sikereiről: Japánban arany papírsárkányt nyert, Kafferföldön pedig — koncertje után — a rajongók kifogták autójából a benzint és három kafferbivallyal húzták a szállodája elé.

Amikor hazaérkezett, felkeresett a posta levelével: telefonkérelmét előjegyzésbe vették, de Budán, a Csirke-dűlő környékén, ahová a telefont kéri, nincs szabad telefonkábel.

— Fel a fejjel! — mondtam Szivárvány Fáninak. — Ennek az értesítésnek nincsen jelentősége, ez egy formális nyomtatvány. Most elutazol Ugandába, és mire visszajössz, ha kell, én húzok ezzel a két kezemmel egy kábelt a hálószobádba. Egy kívánságom lesz csak fáradozásom jutalmazására: *a ius primae telefoniensis.* Vagyis: az első telefonbeszélgetést velem kell majd lefolytatnod, a te lakásodból az én lakásomba.

Érzékeny búcsút vettem Fánitól, aki másnap elutazott Ugandába, én pedig Eszinemeszi segítségével felkerestem a posta főpostamesterét, akit bennfentesek — maguk között — kábelkirálynak neveznek, mert tőle függ minden kábel, ahányat csak a föld alá rejtenek.

Szivárvány Ugandából három majommal tért haza, egyiket nekem hozta ajándékba, sajnos, egy postai értesítést is mellékelt a majomhoz, amelyben közölték, hogy nincsen mód a közeljövőben telefont felszerelni a Csirke-dűlőbe.

— Egy pillanatig se törődj az értesítővel — simogattam meg Fáni aranyhaját — az értesítő nyilván keresztezte az én látogatásomat a kábelkirálynál. Most elutazol a líbiai sivatagba, és mire visszajössz....

Szivárvány Fániról azt írták — líbiai fellépése után —, hogy hangja csak a bülbülmadár és a cuvieri tukán hangjával mérhető össze. Sajnos a posta azt írta — ezzel egyidőben —, hogy a századfordulóig ne is reméljen telefont a Csirke-dűlői lakásába.

— Fáni — néztem a szemébe, ünnepélyesen — sokat tépelődtem a telefonodon, miközben te elragadtattad a tuaregeket. Van egy megoldás arra, hogy mégis legyen telefonod! Válj el és költözzél hozzám. Még anyagilag is kifizetődőbb, mert egy válóper nyolcszáz forint, míg egy telefonfelszerelés hatezer. A megspórolt összegből hetedhét országra szóló lagzit rendezünk.

— Majd gondolkodom rajta — mondta Szivárvány Fáni. — Most elutazom a pampákra, és amikor visszajövök, megbeszéljük.

Jelenleg itt tart a telefonkérelme.

Somogyi Pál

SZERVIZ

Gideon Ariel felfújható sportcipőt talált fel. Az új lábbeli minden eddiginél könnyebb, kényelmesebb és ruganyosabb. Az amerikai Pony cég már hozzá is fogott a sorozatgyártáshoz.

— Már csak egy gond van vele — mondta a feltaláló. — Viszonylag könnyen defektet kap, és akkor bizony verseny közben is leereszt.

*

Sporttudósítás a Luton Evening Post hasábjairól.

„Minthogy Wengryn nem beszél angolul, a játékvezető tolmács útján kérdezte meg a lengyel játékost, hogy van-e valami mondanivalója. De nem volt!"

*

Az ontarιói bajnokságban játszik egy lelkipásztorokból alakult csapat is. Vaughan Quinn atyát, a csapat kapusát megkérdezték, mi az együttes játékának fő jellemvonása?

TRIBÜN

— Csalunk, mint a fene — válaszolt habozás nélkül a jóságos lelkész.

*

A Tottenham Hotspurs szurkolói híres nagy vandálok. Minden mérkőzésen összetörik a pályát

és legalábbis félig agyonvernek pár tucatot az ellenfél rajongói közül. Aztán néhányat a saját soraikból is. A legutóbbi mérkőzésen mégis mintha csupa kisangyal ült volna a tribünön.

A rendőrbajnokság döntőjét játszották!

Az angol kupa döntőjét Ipswich Town csapata játszotta a hatalmas Arsenal ellen. A mérkőzés reggelén ötven ipswichi szurkoló bement a fodrászhoz és kék-fehérre festette a haját.

A kék-fehér — és teljesen esélytelen — kiscsapat ezek után 1:0-ra nyerte a döntőt.

Tessék elképzelni, milyen szerencsétlenül fest a kék-fehér hajával az az ötven szent őrült, ha történetesen az Arsenal győz!

*

Az angol sportújságírók a huszonnégy éves Johnny Burnst választották az Év Játékosául.

Burns a Glasgow Rangersnél kezdte pályafutását. Első bajnoki mérkőzésén kiállították.

A másodikon is.

Meg a harmadikon is.

Tessék mondani: mit csinál az, akit nem választanak az Év Játékosául?

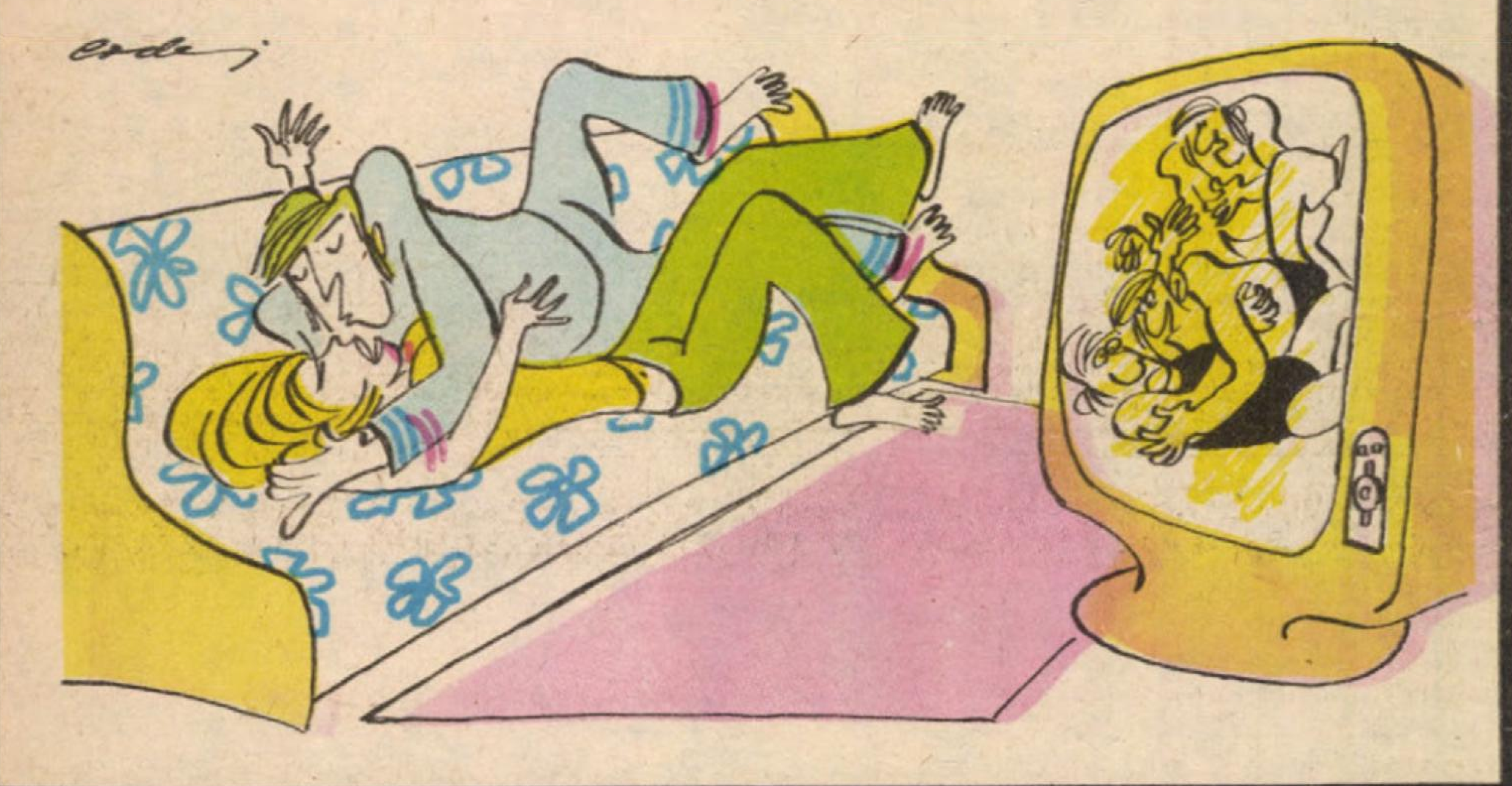
(p. p.)

PESSZIMISTA NAGYMAMA

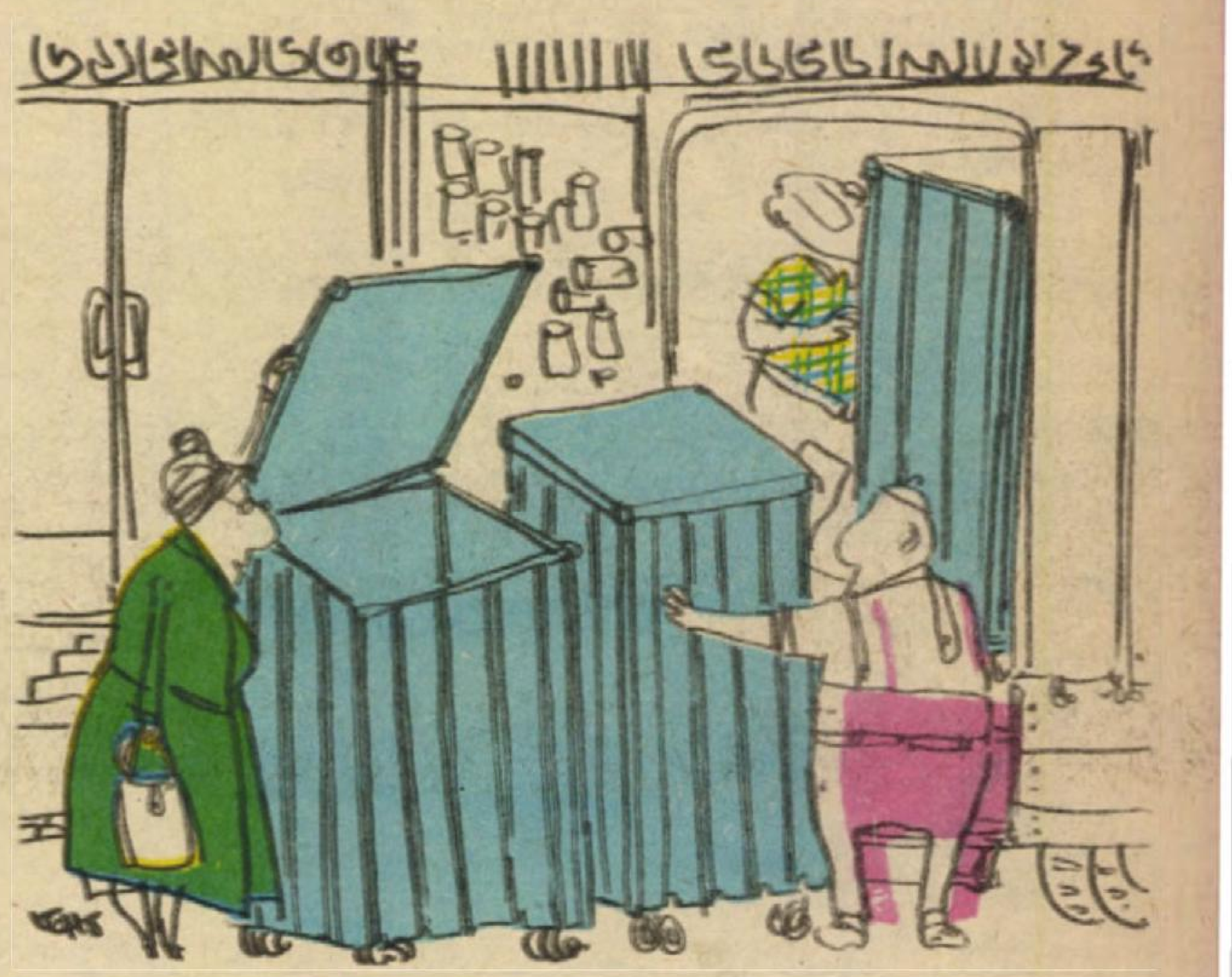

– És boldogtalanul éltek, amíg meg nem haltak...

SPORTKÖZVETÍTÉS

KONTÉNERES SZÁLLÍTÁS

– Mi jót hoztak?

Mensáros László évek óta járja az országot nagysikerű előadóestjével. Valamelyik nap szemüveges fiatalember állított be hozzá.

— Kedves művész úr! Egy Pest környéki üzem kultúrfelelőse vagyok és nagyon szeretnénk ha megtisztelne minket egy fellépéssel.

— Ha egyeztetni tudjuk az időpontot és ráérek, akkor semmi akadálya...

— Nagyon köszönöm. Ami pedig a fellépődíjat illeti, miután üzemünk többek között igen szép esőkabátokat gyárt, úgy gondoltuk, felajánljuk a választást, amennyiben a művész úr óhajtja, kap két darab szép esőkabátot, ha nem, akkor fizetünk 2000 forintot.

Mensáros kicsit gondolkodott.

ZSÖLLYE

— Hát kérem... legyen kétezer forint!... Az egyik esőkabát zsebében!!!

A múlt héten együtt lépett fel egy esztrádműsorban Alfonzó és Angyal János a két népszerű parodista. A konferanszié

egyszerre jelentette be őket, így:

— Következnek az utánzás nagymesterei!

Műsor után Alfonzó elkezdte ugratni kollégáját.

— Jancsikám, azért egyszer már el kellene dönteni, melyikünk utánoz jobban?

Angyal nagykomolyan bólintott.

— Ideje lenne. Habár azt hiszem, én nyernék!

— Miből gondolod?

— Hát kérlek, hogy csak egy példát említsek, a múlt héten felléptem egy nyírségi kis faluban és amikor utánozni kezdtem a vonat hangját, a nézőtéren ülő bakter felpattant a helyéről és kirohant, mert azt hitte, hogy befutott a nyolchuszas személy...

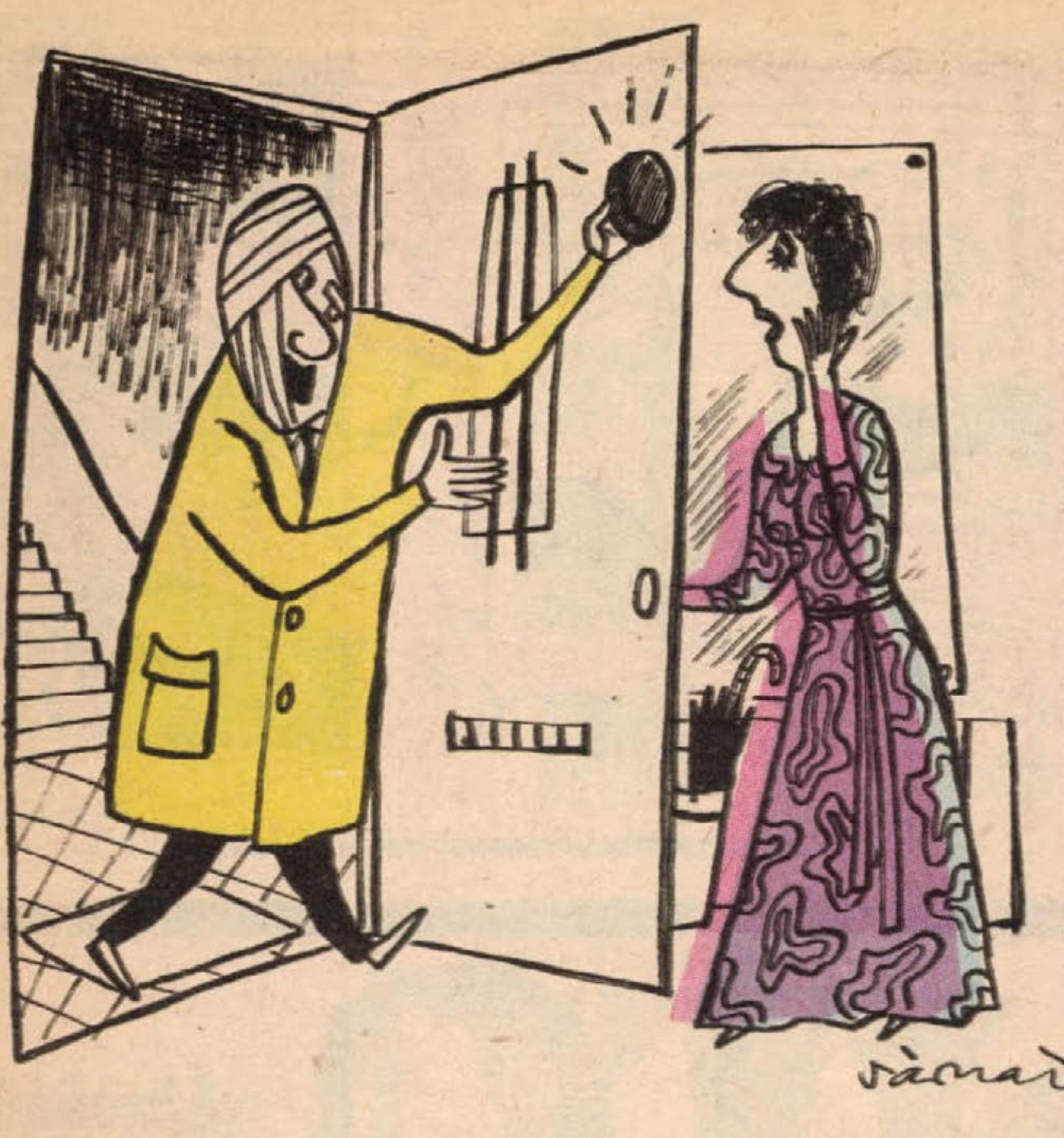
Alfonzó gúnyosan elmosolyodott.

— Erre vágsz fel? Én nemrégiben egy szabadtéri előadáson utolsó számként, éjfél előtt néhány perccel léptem a színpadra és amikor elkezdtem utánozni egy kakas hangját... felkelt a nap!

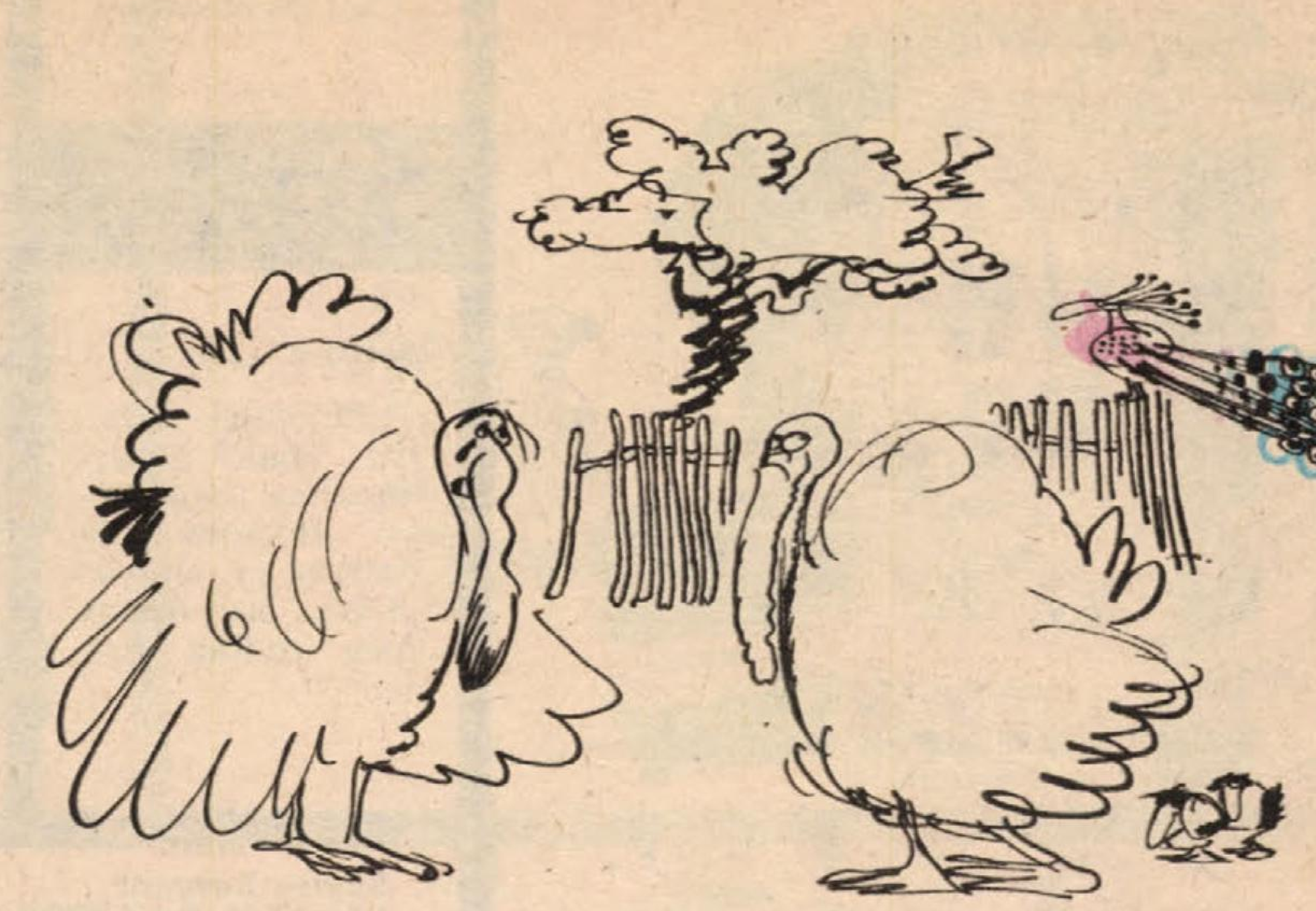
Rátonyi Róbert

MESTERDETEKTÍV

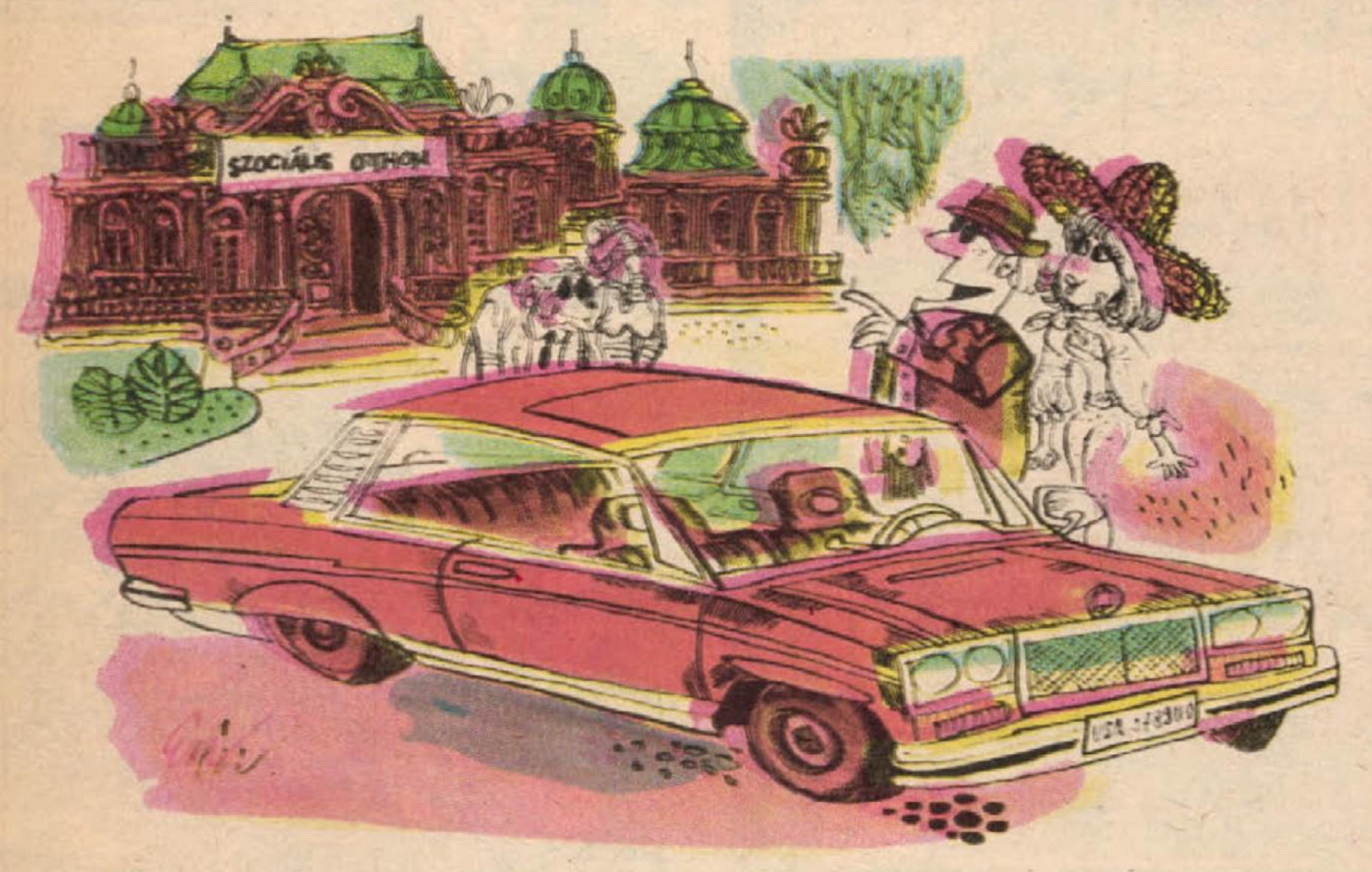

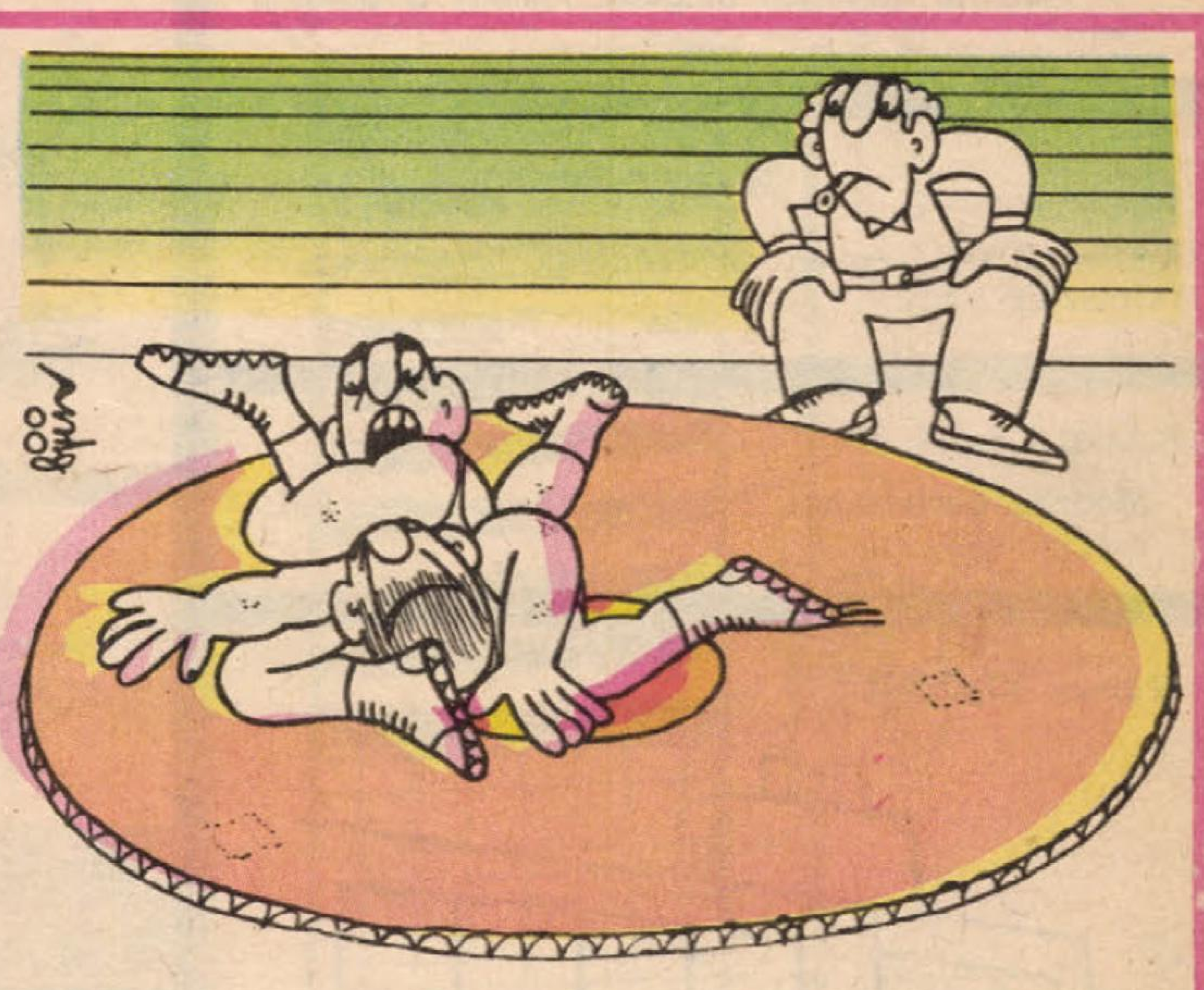
– Tudod, ha jégkorongmérkőzésen a közönség közé repül egy korong, a néző megtarthatja emlékbe...

– Azért hagysz el, mert a páva fiatalabb?!

– Ó, darling, nem is dicsekedtél, hogy a szüleidnek kastélya van!

– Tulajdonképpen gyűlölök minden erőszakot!

MIÉRT BETEG A MAGYAR...?

Ez itt egy önkiszolgáló humoreszk. Egy csináld-magad kroki. Miért beteg a magyar...? A pontok helyére bárki olyan főnevet ír be, amilyet csak akar. Feltéve, ha a beírt főnév vonatkozásában tényleg beteg a magyar...

Mármost bárki bármilyen főnevet is írt légyen a pontok helyére, én majd megmagyarázom, hogy miért beteg a magyar...?

Ugyanis kedves színészkomámtól hallottam egy idevágó történetet. Ő anekdotának mondta, én példabeszédnek hallgattam. Nem tehetek róla, ha egyszer ilyen ferdére vájták a fülemet.

*

Tán emlékszel — kezdte az én komám —, hogy tavaly az új Kratochwill-drámával zártunk. Tudnod kéne, hogy Thomas W. Kratochwill sosem tartozott az aranyoskedélyű mókamesterek közé. Az új darabja is egyetlen velőtrázó sikoly volt, három felvonásban. Én egy szenilis vizsgálóbírót játszottam és a saját fiam fölött kellett ítéletet mondanom. A kis Jártányi Géza volt a fiam. Amerikai egyetemistát játszott. A gépük lezuhant valahol az isten háta mögött, a havasokban, kilencven napig tengődtek szörnyű körülmények között. Végül kisorsolták és megették az egyik társukat, aztán mindenki elpusztult és egyedül a fiam menekült meg.

A darab csúcsa az a jelenet volt, amikor a kihallgatáson megkérdem tőle:

— És mondja kérem: ki találta ki ezt a szörnyűséget?

A kés megállt a levegőben. A nézőtéren vágni lehetett a feszültséget. Mindenki előre hajolt, a szék karfáját markolászták. Tudták, hogy minden azon múlik, mit válaszol a fiam? Na, eleinte minden simán ment, de úgy a húsz-huszonötödik előadás körül hirtelen történt valami. Én feltettem a kérdést: és mondja, kérem, ki találta ki ezt a szörnyűséget? — mire ez a marha Jártányi sarkon fordult és lemutatott a zenekari árokba, egyenesen Askenázi Jenőre, a karmesterünkre. Hogy:

„Kócos toll és tüske nózi,
A karnagy volt — Askenázi!"

Azt a röhögést! Én meg úgy éreztem, hogy elsülylyedek. Magam is szeretek marháskodni a színpadon, de én azt mindig pontosan kitervelem, hogy belepasszoljon a darabba. Amikor például a Tragédiát játszottuk Nyíregyházán és Éva ráborult a pestises rabszolga holttestére, én egyszer bekentem a statisztagyerek száját gumiarabikummal. Ez volt a színháztörténet leghosszabb csókja. Még az öltözőben is csókolóztak. Smirglivel kellett Évát levakarni a rabszolgáról. Na de egy ilyen bárgyúságért... egy ilyen ostoba versikéért... Két felvonás között el is kaptam Jártányit a társalgóban.

— Nézd, Géza... tudom, hogy kell a siker, meg a taps, de az isten áldjon meg, nem mindenáron. Neked speciel semmi szükséged az ilyen ócska ripacskodásra.

Fogadkozott, hogy így meg úgy, esküdözött, hogy soha többé.

Na, másnap megint a Kratochwill-darab megy, én újra felteszem a kérdést:

— És mondja, kérem, ki találta ki ezt a szörnyűséget?

Erre mi történik? Az az átok Jártányi megint kifordul, lemutat az első sor közepére, egyenest Koós Antalra, a kerületi tanács főnökére:

„Ezt tessék megkóstolni,
Ő a tettes: Koós Tóni!"

Az egész nézőtér visítani kezdett örömében. Vadidegen emberek csapdosták egymás térdét a röhögéstől. Én most már a kulisszák mögött elkaptam Jártányi Géza nyakát:

— Idehalgass, te csavargó! Ha ez még egyszer előfordul, én szétverem azt a...

Ebben a pillanatban a színház igazgatója húzott el mögöttünk. Könnyedén odaszólt:

— Na, milyen versikéket írok nektek ebbe a darabba?

Eleresztettem Jártányi fazonját, égnek emelt kézzel léptem be a büfébe. Szükségét éreztem egy dupla konyaknak. De csak meleg kólájuk volt.

*

Hát ezért!

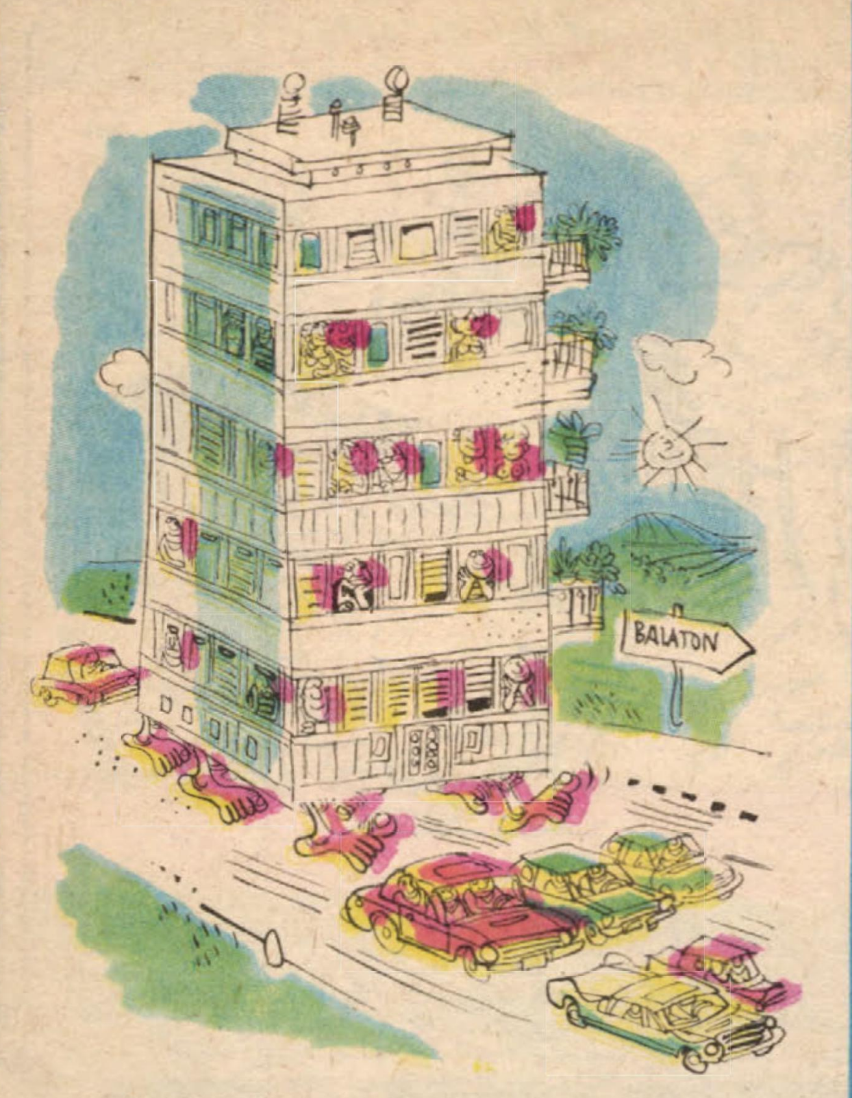
Peterdi Pál

Ábrahám Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter kérdezi a Ludas Matyi munkatársaitól:

Milyen házakat terveznének?

Endrődi István:

– Amelyik hétvégén magától lemegy a Balatonra.

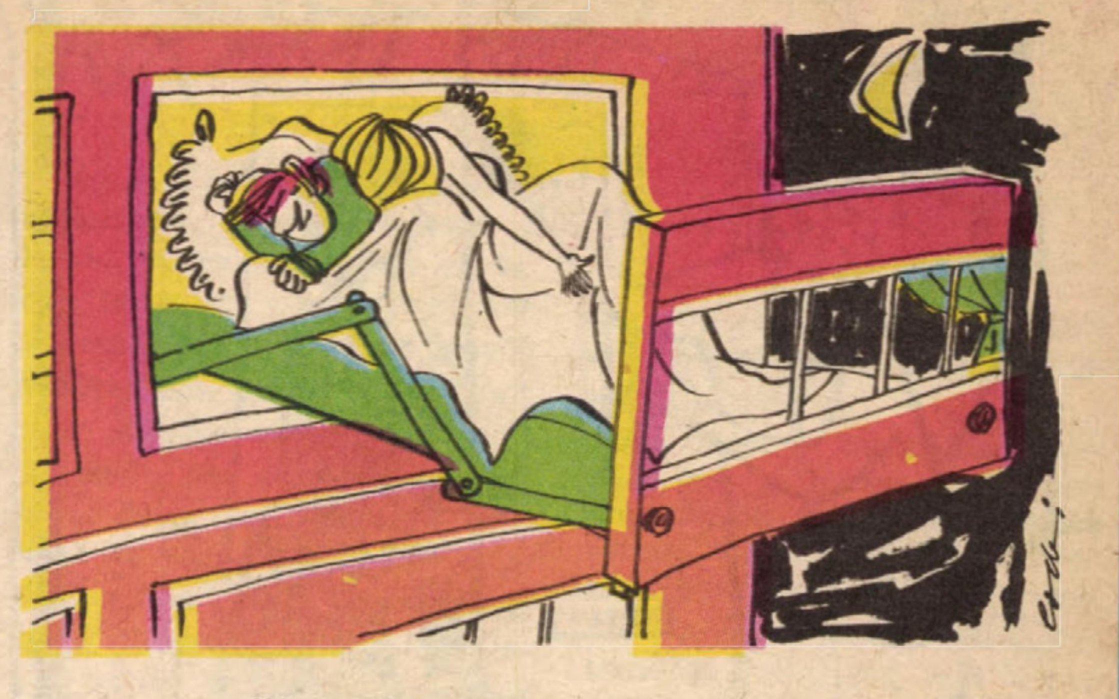
Radványi Barna:

Csótánymenteset.

Sólyom László:

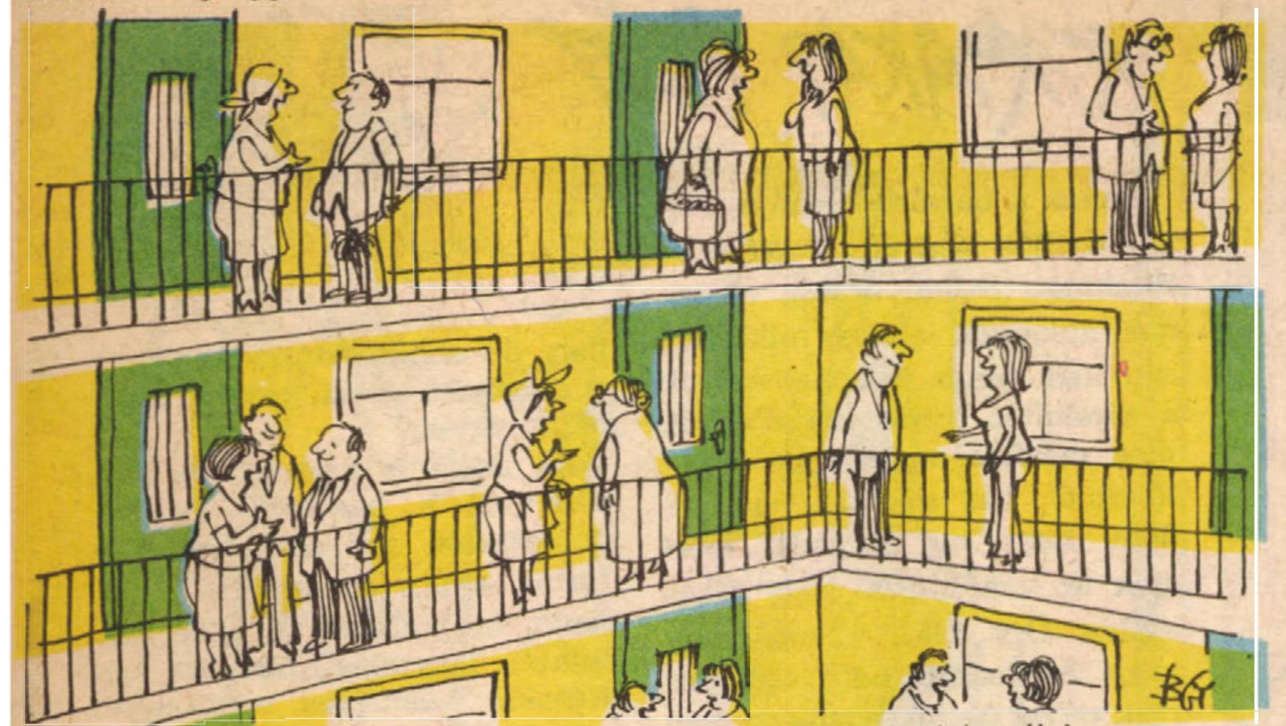
Műemlék-házakat! Hadd sóhajtozzanak majd kései utódaink ötszáz év múlva: „Lám, az őseink még tudtak építeni!"

Erdei Sándor:

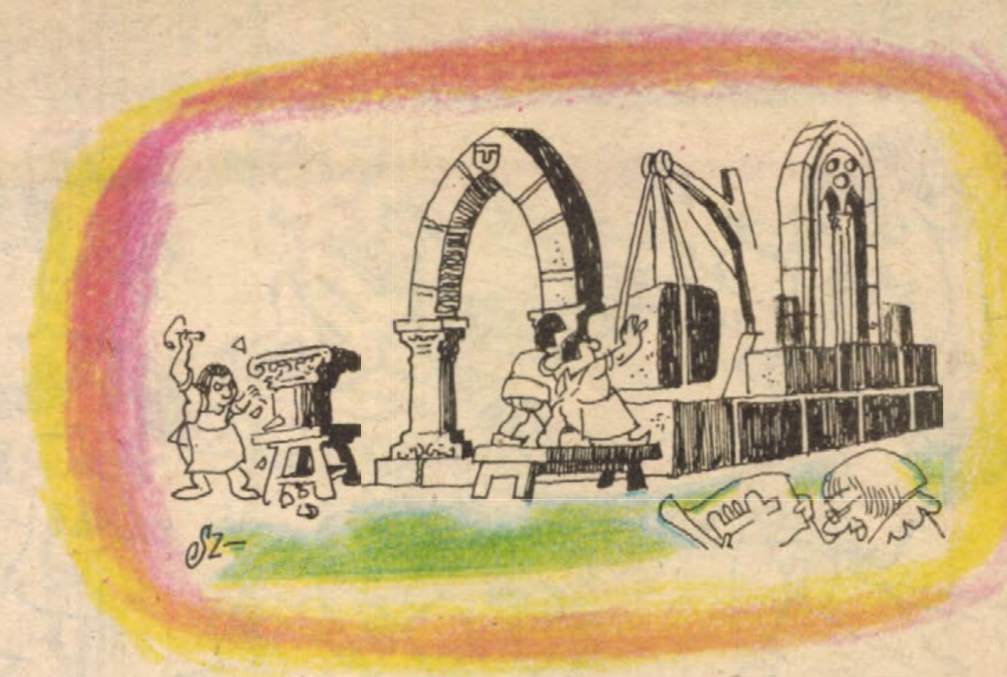
– Kánikulában gombnyomással nyitható lakást.

Brenner György:

– Ahol a magánélet helyett újra közösségi életet lehet élni.

Szűr-Szabó József:

– Olyant, amely tovább tart, mint a lakó!

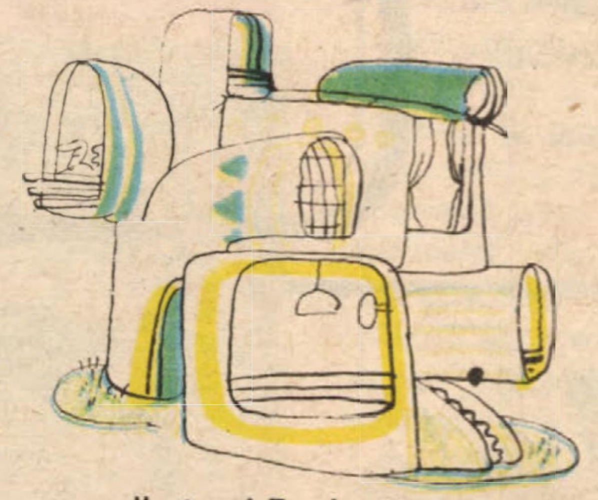
Mikes György:

Olyat, amilyenben a mindenkori építésügyi miniszter lakik.

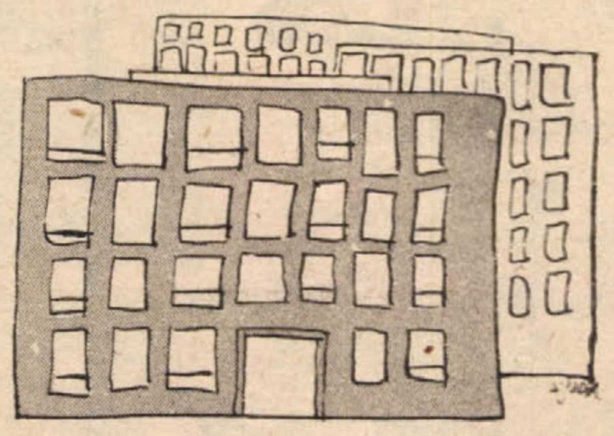
Palásti László:

Modern bérházakat, cserélhető szomszédokkal.

Sajdik Ferenc:

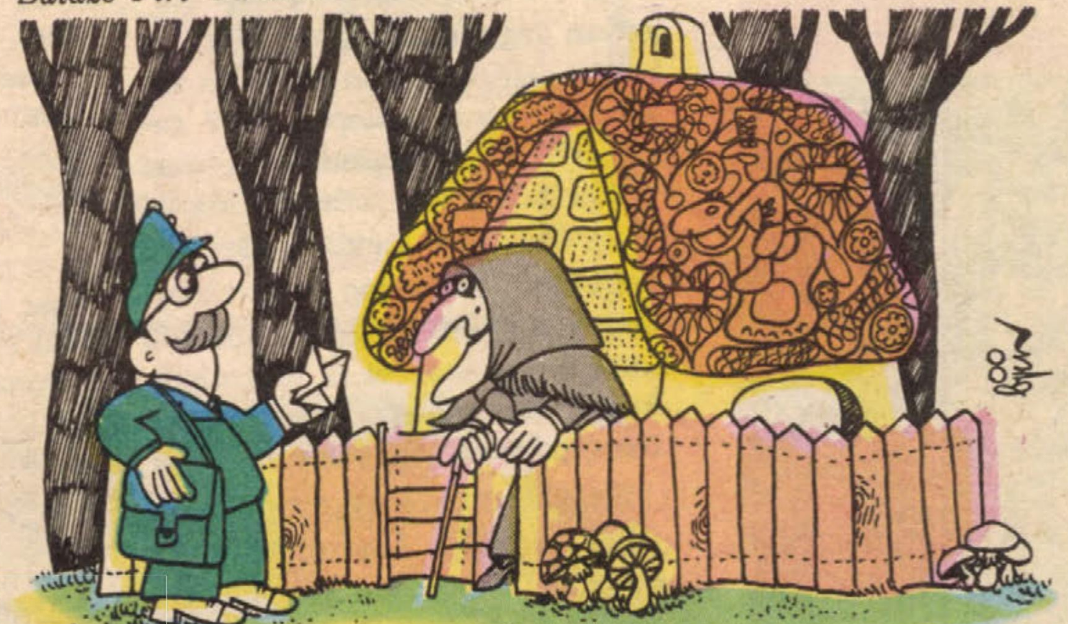

– Ilyet . . .! De, ha nem megy . . .

. . .akkor ilyet, de olcsót!

Balázs-Piri Balázs:

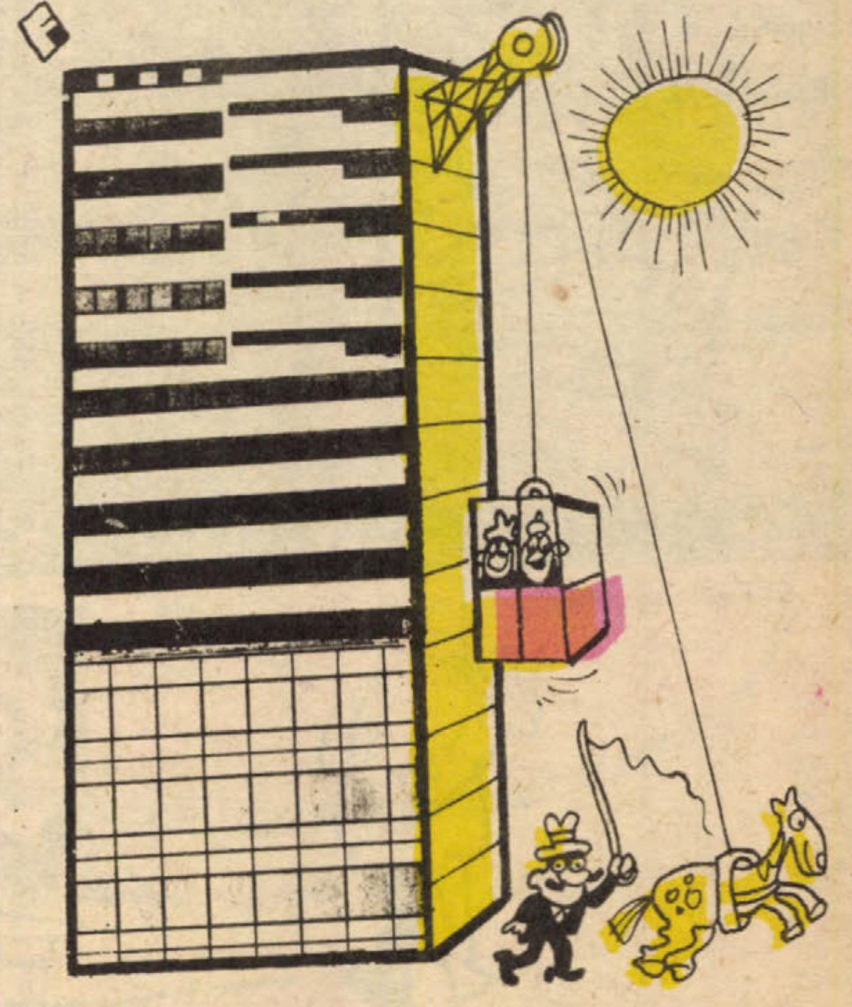

– Hangulatos családi házat, olcsó építőanyagból.

Árkus József:

OTP-re is kapható luxus-szükséglakásokat.

Fülöp György:

– Toronyházat, pótlifttel.

Várnai György:

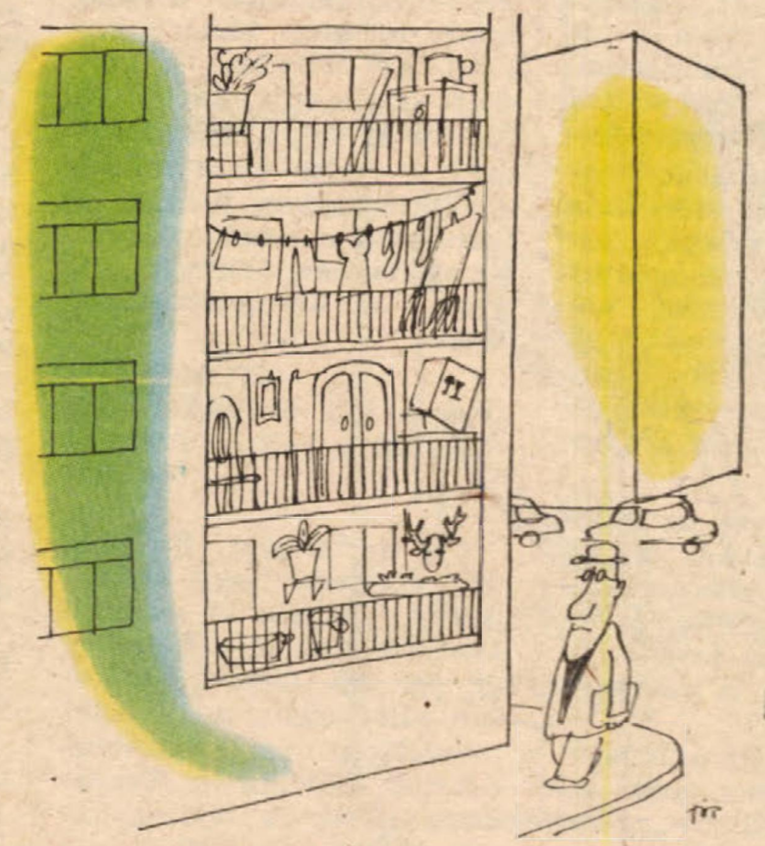

– Olyat, amelyikben házfelügyelő is van.

Kürti András:

Tisztelettel felajánlom újításomat — a gömbházat. Számtalan előnye lenne. Talajvízfeltörés esetén csak szárazabb helyre kell átguritani a gömbházat, mennyezetbeázáskor úgy kell gurítani, hogy padozat legyen a tetőből, ha elromlik a lift, az emeleti lakó addig gurítja a gömbházat, míg lakása a földszintre kerül, és így tovább.

Tót Gyula:

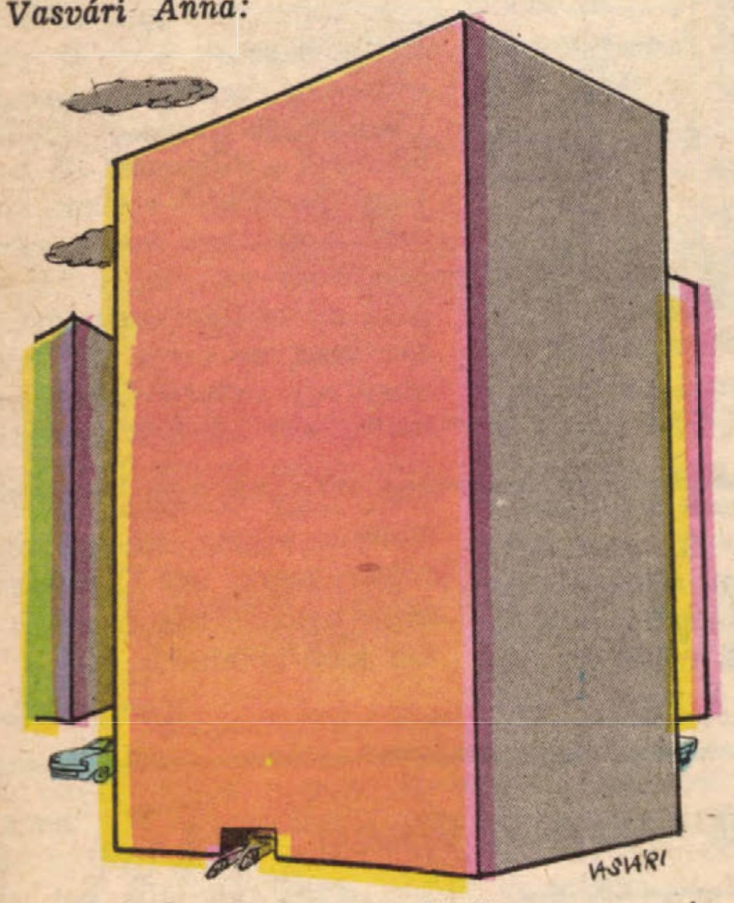
– Erkély nélkülieket . . .

Dallos Jenő:

– Természetbe illő épületeket.

Vasvári Anna:

– Ajtó és ablak nélkülit, mert azok úgysem záródnak.

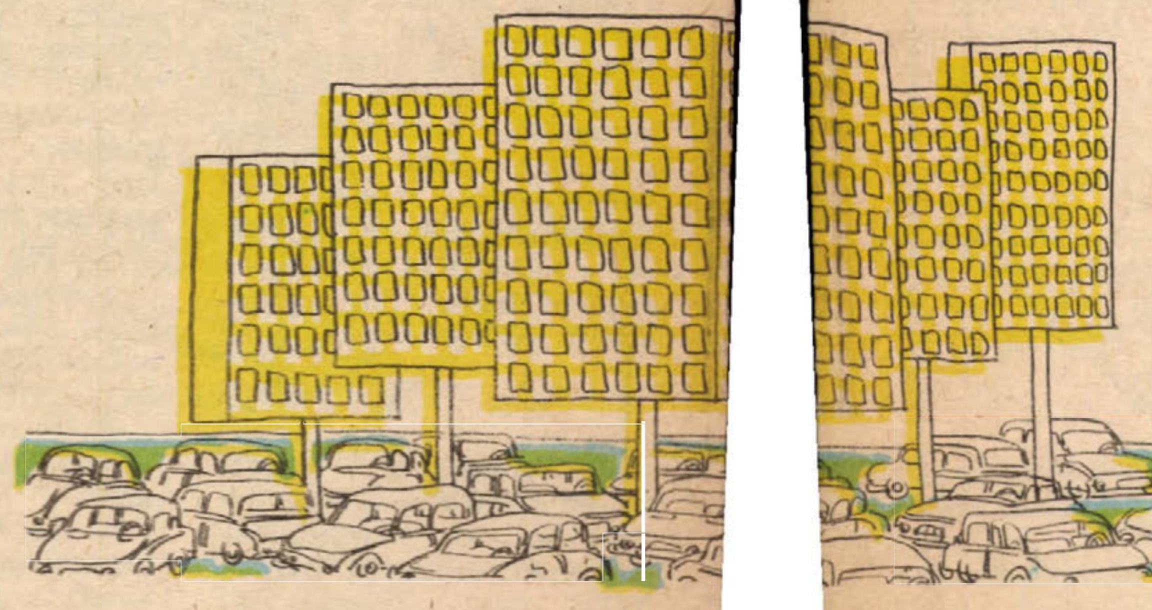
Szilágyi György:

A nagy házak mellett építsenek — ezt szeretném sietve kisírni — kis házikókat is, amelyekben nem lakni lehet, hanem pisilni . . .

Barabás Tamás:

Kávéházakat, hogy ha már kevés a lakás, legyen hol eltölteni az idejüket az embereknek.

Lehoczki István:

– Kacsalábon forgó palotákat, hogy több legyen a parkolóhely.

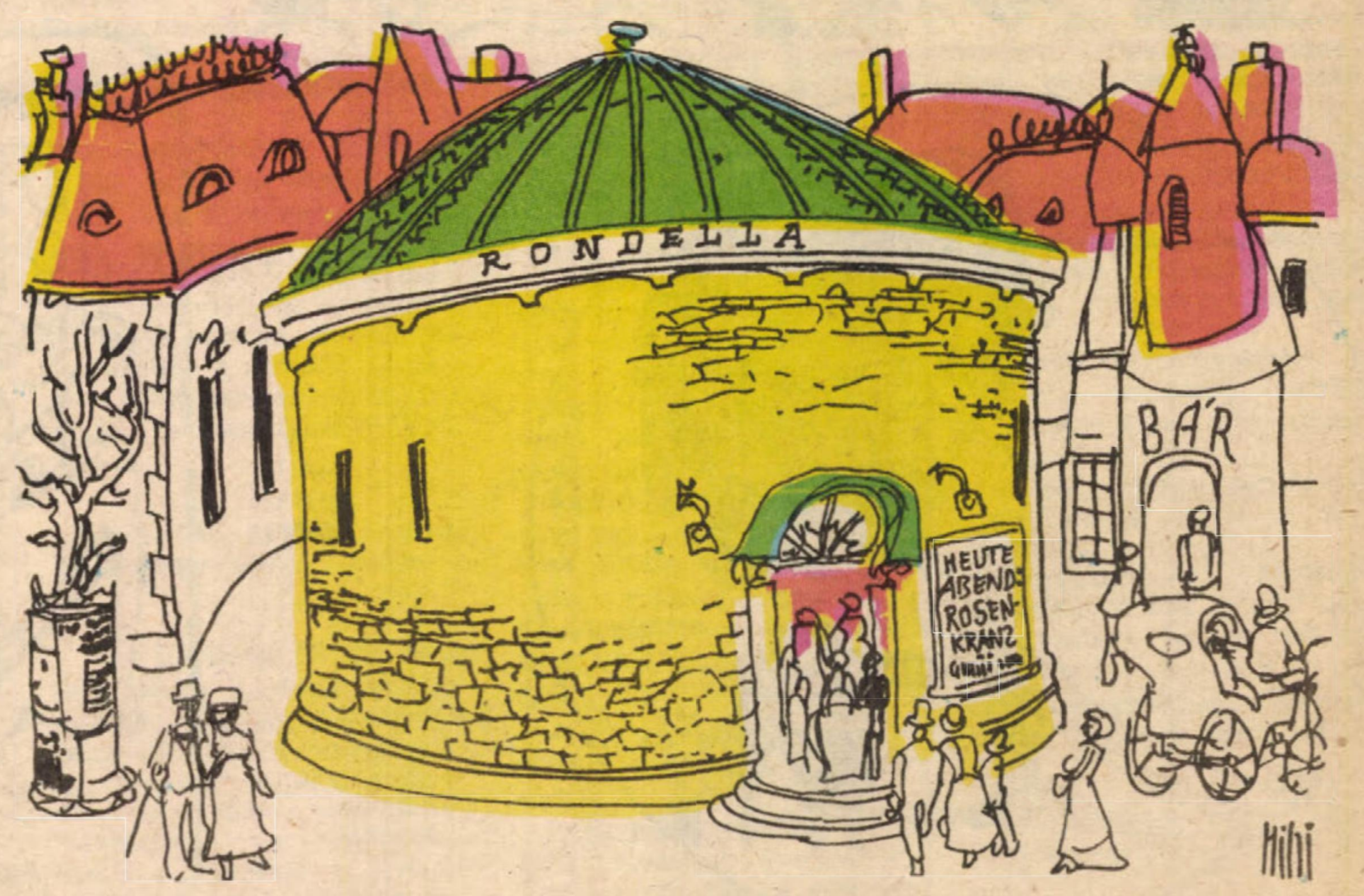
Galambos Szilveszter:

Öregek házát, ahová fiatalon lehet beköltözni, s ott megöregedni.

Tormai László:

Olyanokat, amelyekben elfér az ösz-[illegible] lakásigénylő.

Hegedűs István:

– Nemzetiségi színházat.

SZÜR-SZABÓ JÓZSEF:

GYERMEKNAP

UTCÁN...

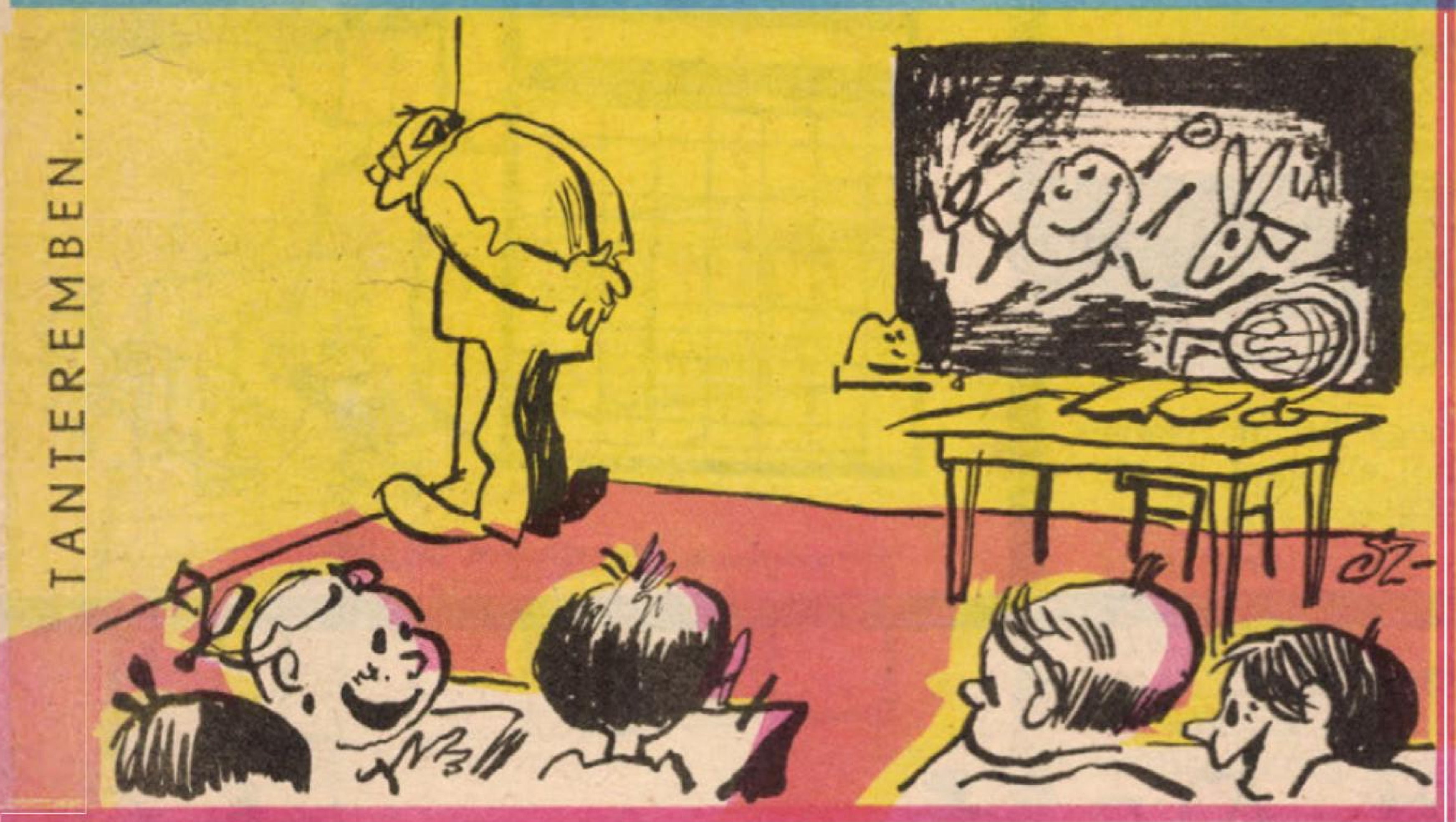
GYERMEKNAP

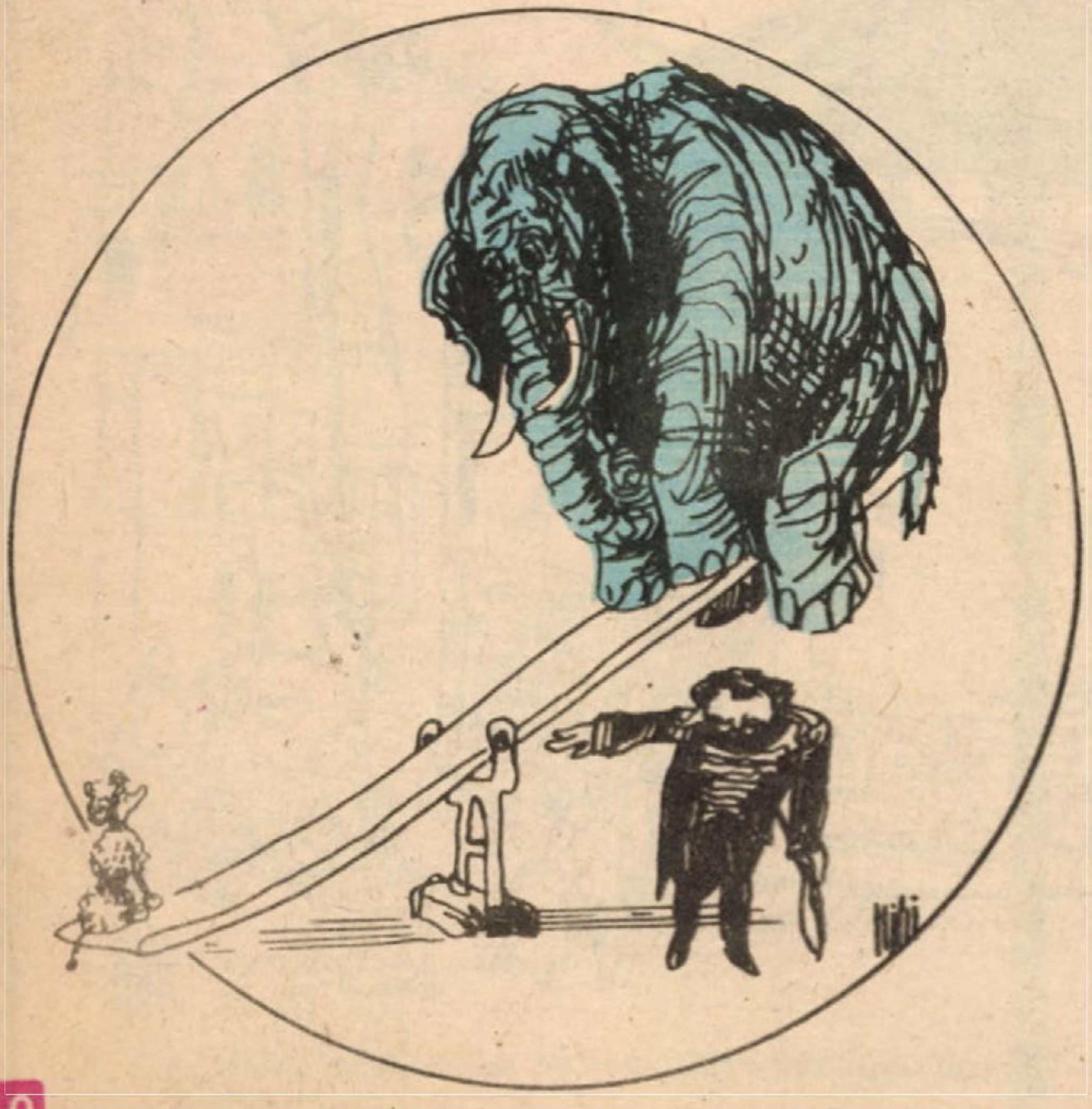
NAPKÖZIBEN...

GYERMEKNAP

TANTEREMBEN...

A NAGY MUTATVÁNY

KIRAKAT ELŐTT

Ennek a belvárosi lakáskultúra-üzletnek nagyon szeretem a kirakatát. Szinte órákig el tudok ácsorogni előtte, miközben szebbnél szebb terveket szövök a kirakatba kitett szőttesekből, meg másféle modern lakáskellékekből, bár sokszor nem tudom, hogy mi micsoda, mert csak az van kiírva, hogy Kapszulya Örs 3452 forint, vagy hogy Ácsverghő Béla 4988 forint, mivel ők iparművészkedték ki a fizetésből élő lakosságnak ezeket az izéket.

Én persze a legszebb izét szeretem legjobban nézni, mert az ovális, szőrös, narancskék és tükör is van a közepén 1977 forintért. Ez a használati dolog valószínűleg egy velencei tükörtojássütő lehet mexikói napisten beütéssel, kizárólag kék csempés fürdőszobákba, habfürdő után, s így már el is terveztem, hogy háromhavi fizetésemből összespórolok egy ilyenre.

Aztán majd mustáros kolbászt eszem a hentesnél kilenc hónapig, s máris a magaménak mondhatom 8763 forintért azt a gyönyörű hatlyukú, nyolcszögű, torzfejű, kovácsoltvas, foszforeszkáló, gyermekijesztő, pókhálófogó falidíszt, amely általában koloniál kanapé fölé illik otthon, amelyen egy afganisztáni perzsamacska szunyókál, ha jönnek a vendégek.

De akkor le kell mondanom a rojtos bőrmappáról 800 forintért, hiszen modern ember lévén, én is csak az 1642 forintos iparművészeti likőrös gyűszükből kínálhatom meg vendégeimet, miközben csak mellékesen megjegyezném, hogy az a harmincszor negyven centiméteres faliszőnyeg 2875 forint volt a Belvárosban, s 62 forint 20 fillér a hasonmása a pécsi vásárban, de abban nem volt benne a művészeti érték, csak a használati érték.

De miért is használnám például ezt a háromélű gyufásdoboztartót, ami csak nyolcvan forint, ám a gyufát el tudom használni nélküle is, nem úgy, mint a lágytojást, melyhez egy tizenkét személyes tartókészlet csupán 789 forint, és akkor még nem is tudnák a lágytojás vacsorára meghívott barátaim, hogy a tojást kettő tízért vettem.

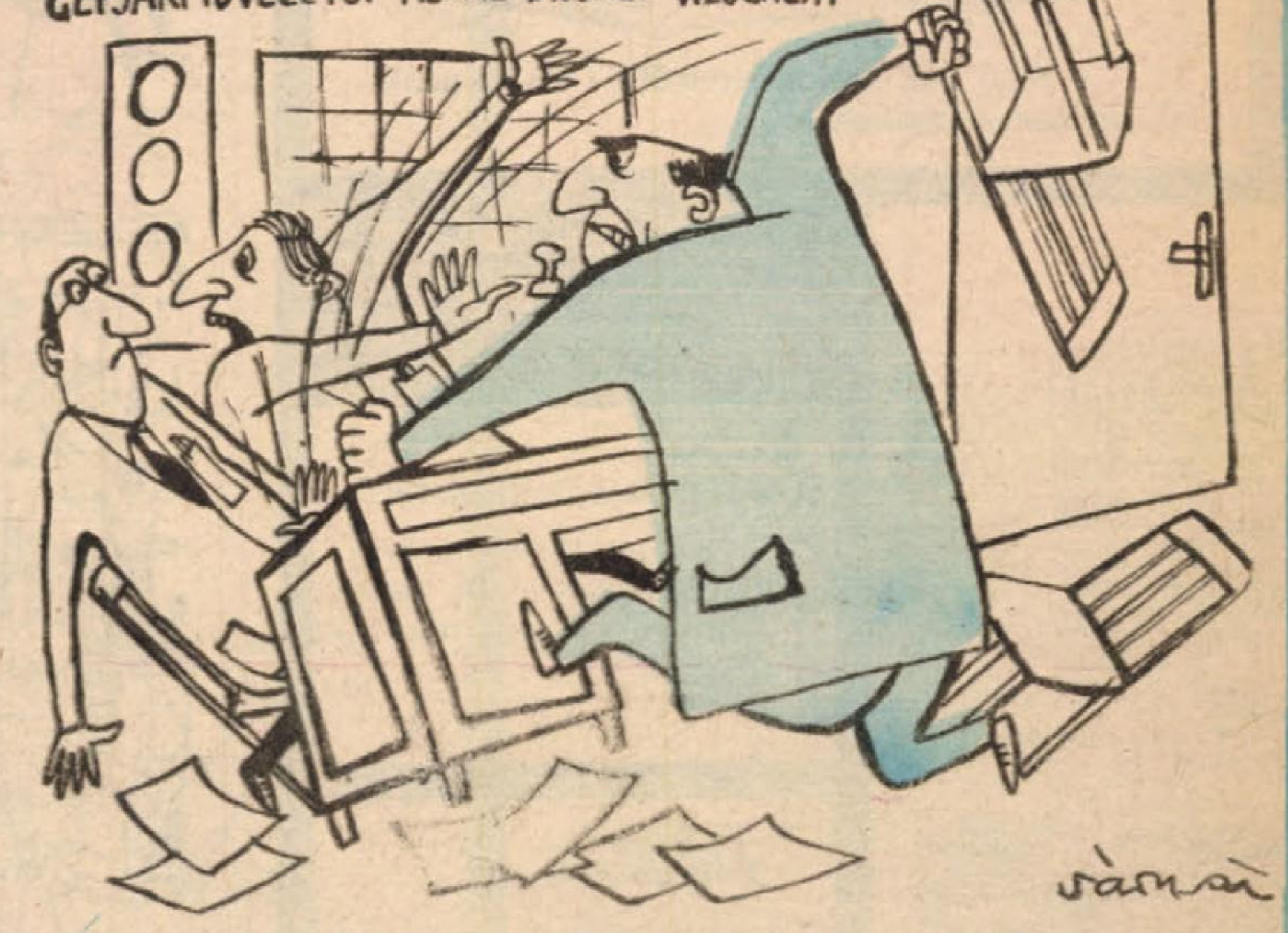
Csakhogy, egyszer szeretném megvenni az aranyozott fogantyús húsvágót, az avantgarde pipaszurkálót, a kacsalábon forgó sámlit, az ocelot könyvjelzőt és a zenélő varródobozt is, mert ezek nélkül egy modern háztartást megevett a fene.

Igaz, felvehetnék OTP-hitelt is néhány iparművészeti díszpárnára, csak attól félek, hogy közben elkapkodják hazánkfiai a 25 678 forintos zsúrkocsit, s akkor tengethetem életemet iparművészeti zsúrkocsi nélkül, amely hiányában az uzsonnára elfogyasztott tea és kétszersült ma már nem az igazi.

Azonban a legnagyobb szükség mégiscsak erre az átlátszó műanyag garnitúrára lenne odahaza 30 786 forintért, mert ezen átlátszik a művészet, de az nem, hogy mennyiért vettem, s akkor nem szólhatnak meg a szomszédok, hogy vaj van a fülem mögött, mivel ilyet csak olyan ember vesz, de errőt jut eszembe, hogy egy művészetektől mentes lábtörlőért küldtek le otthonról száz egész forinttal, s nem tudom, hogy boldogan élhetünk-e életünk végéig, ha ezt megveszem, mert egy konyharuhát tartó nyúlláb 234 forintért sokkal jobb befektetés lenne.

Tormai László

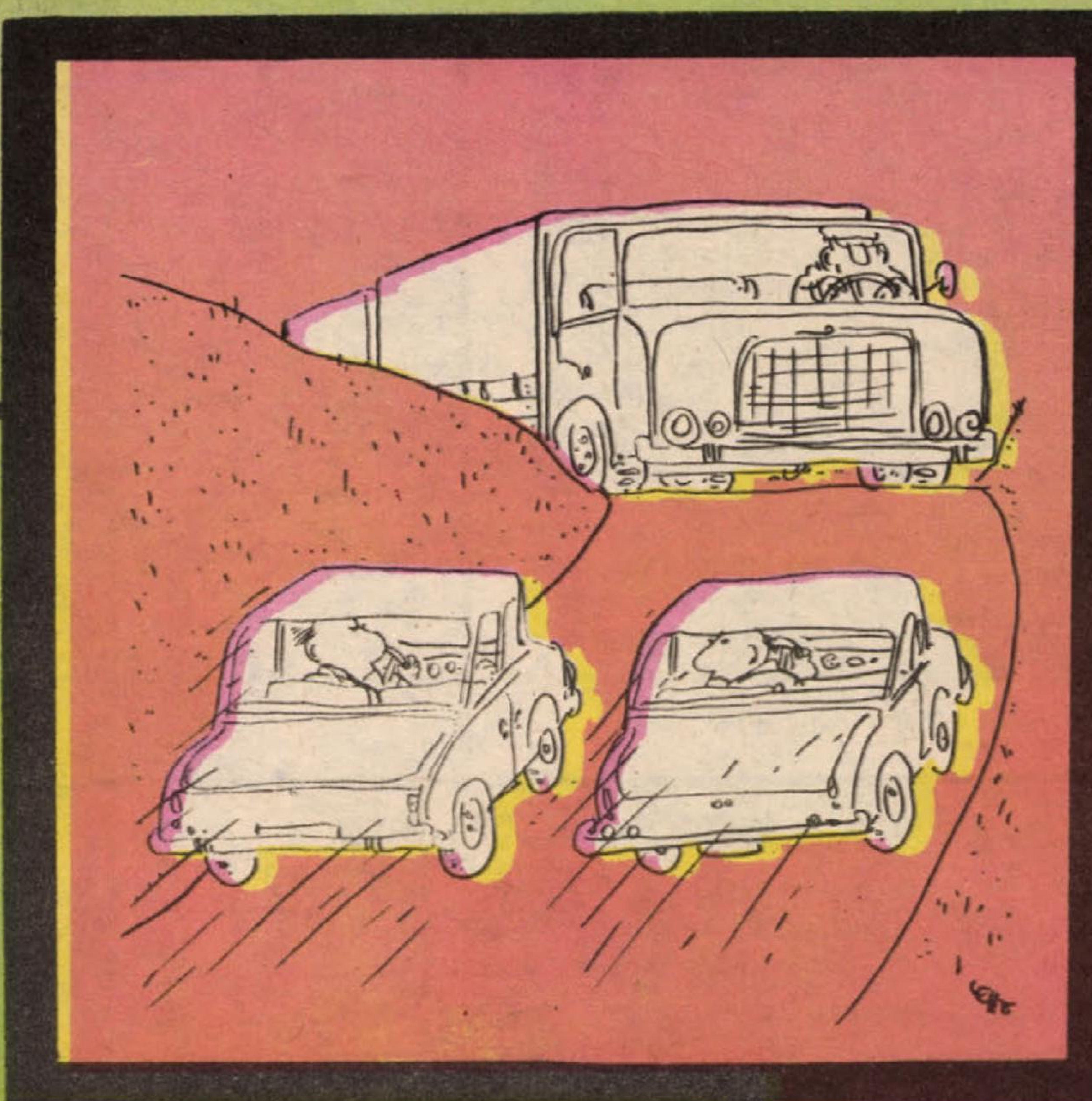
GÉPJÁRMŰVEZETŐI ALKALMASSÁGI VIZSGÁLAT

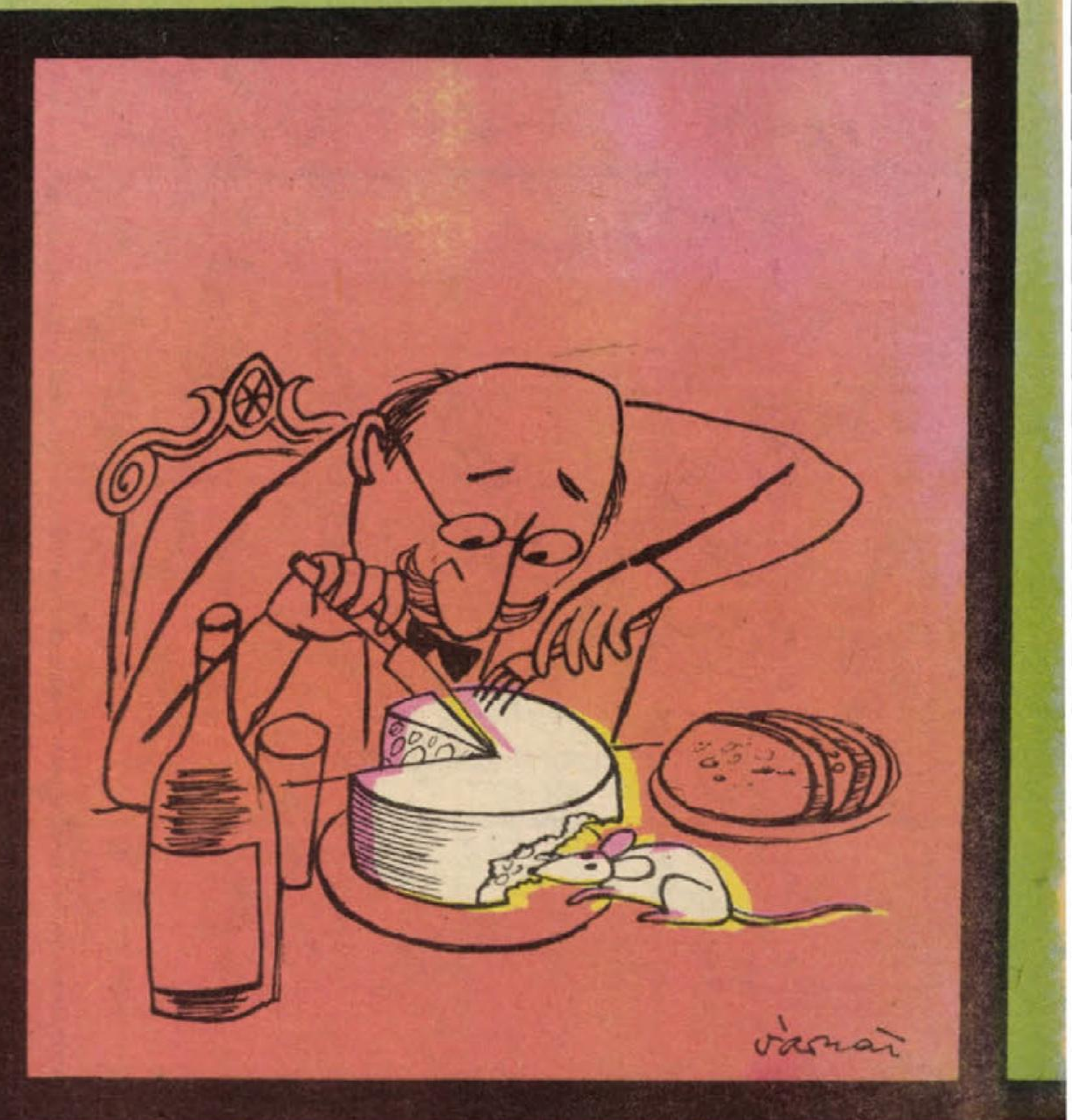

– Adjuk meg ennek gyorsan a jogosítványt, mert szétveri a berendezést!

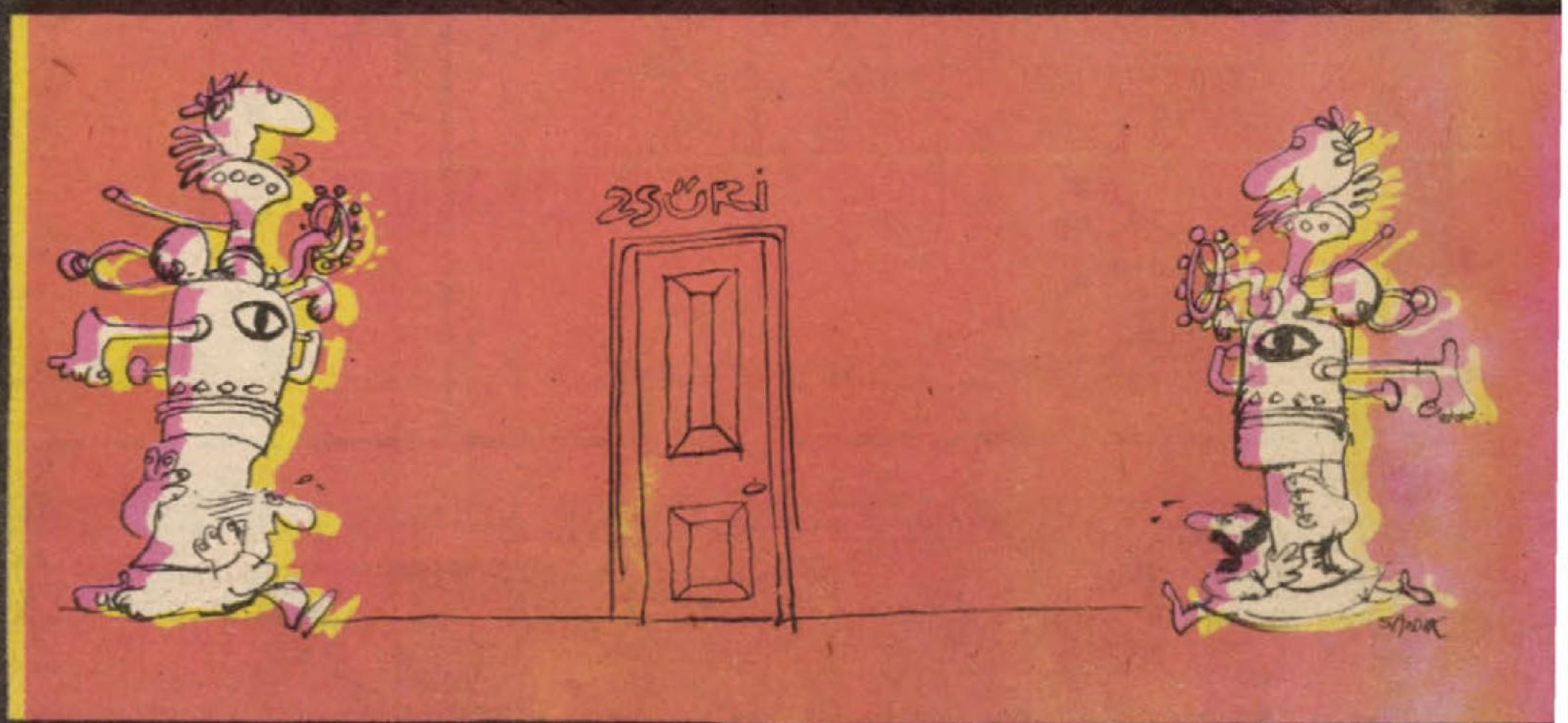
VE-
TÉLY-
TÉLY
TÁRS

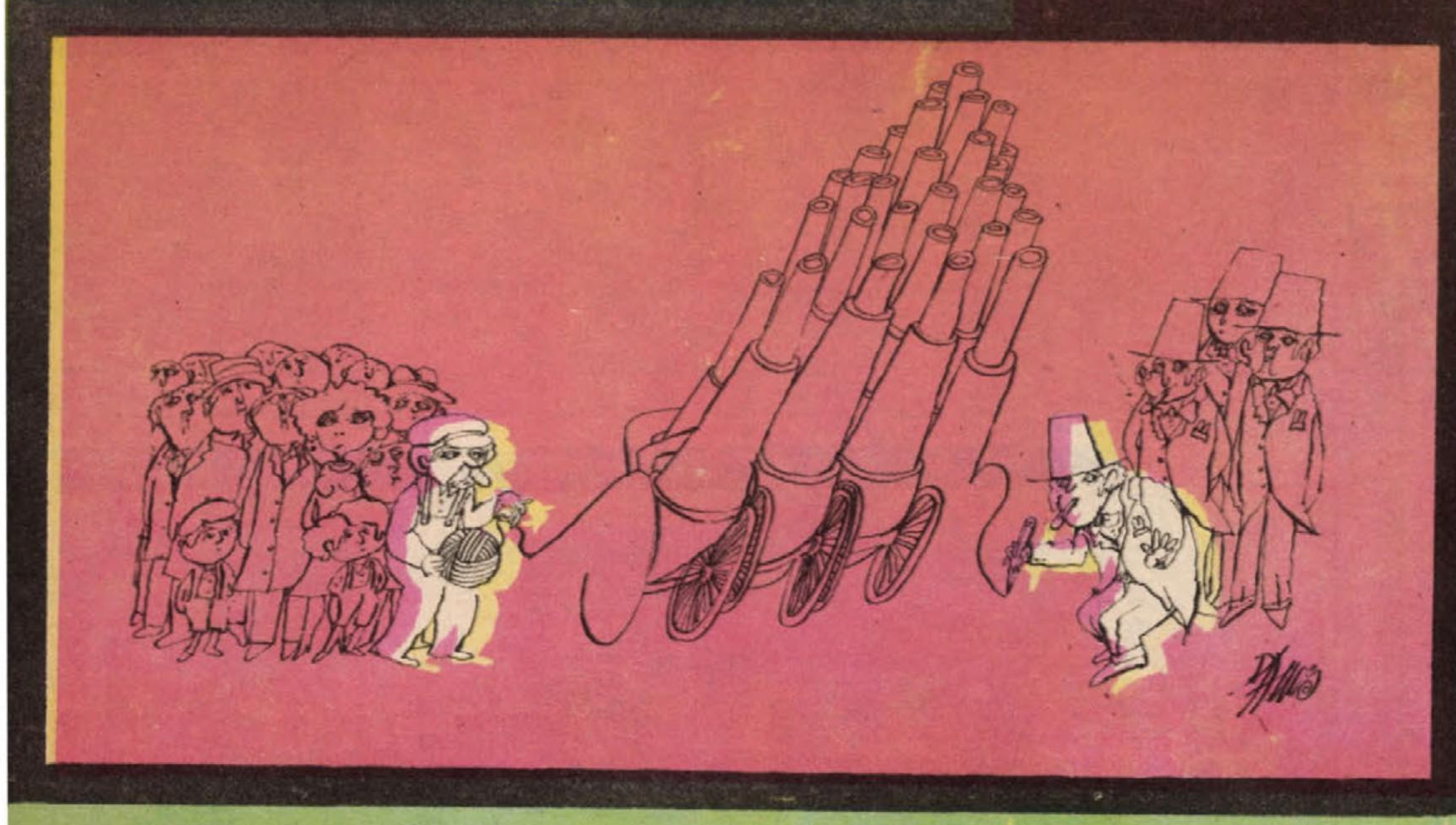
LEHOCZKI,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
SAJDIK,
DALLOS,
BRENNER,
HEGEDŰS

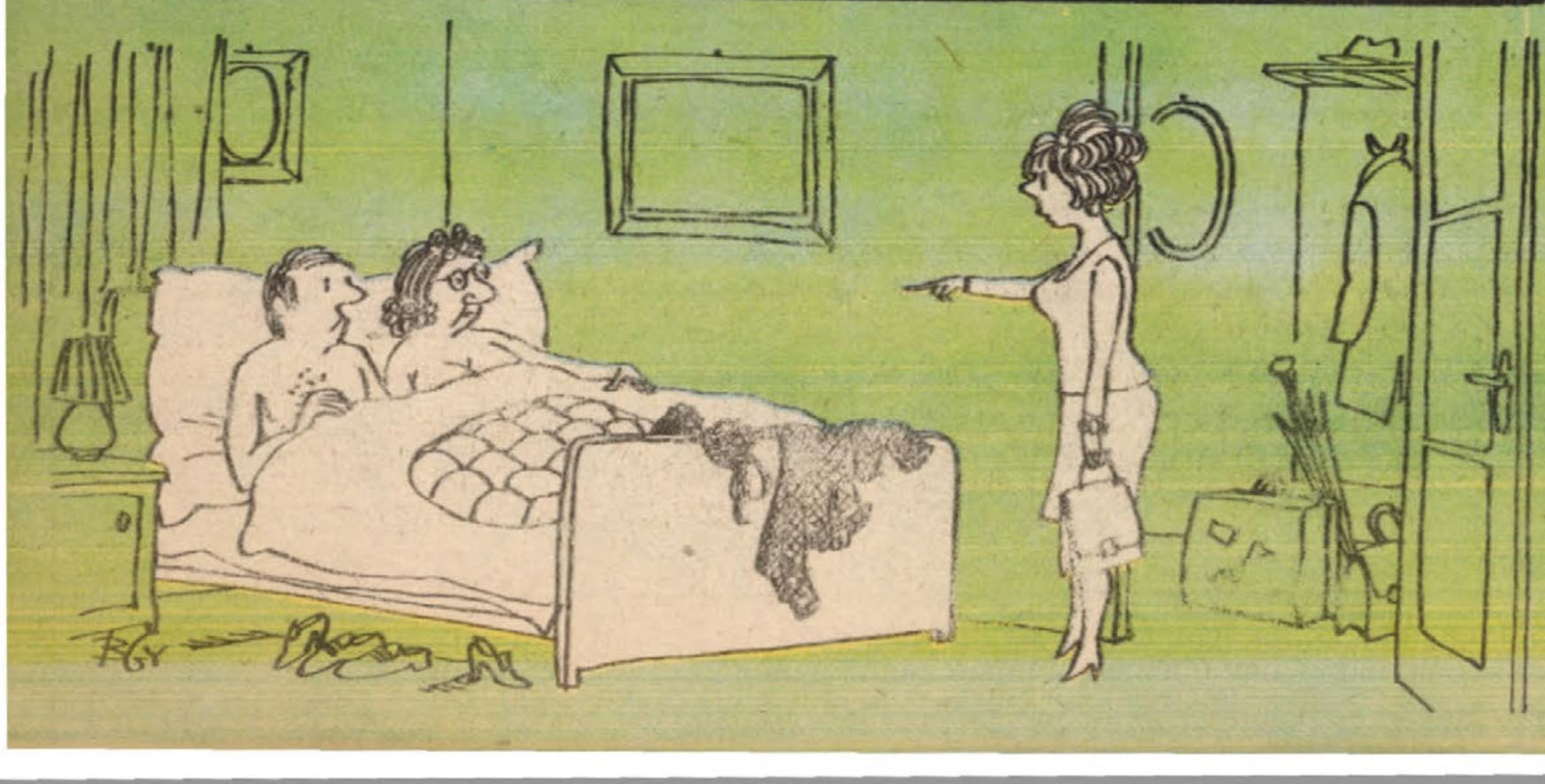

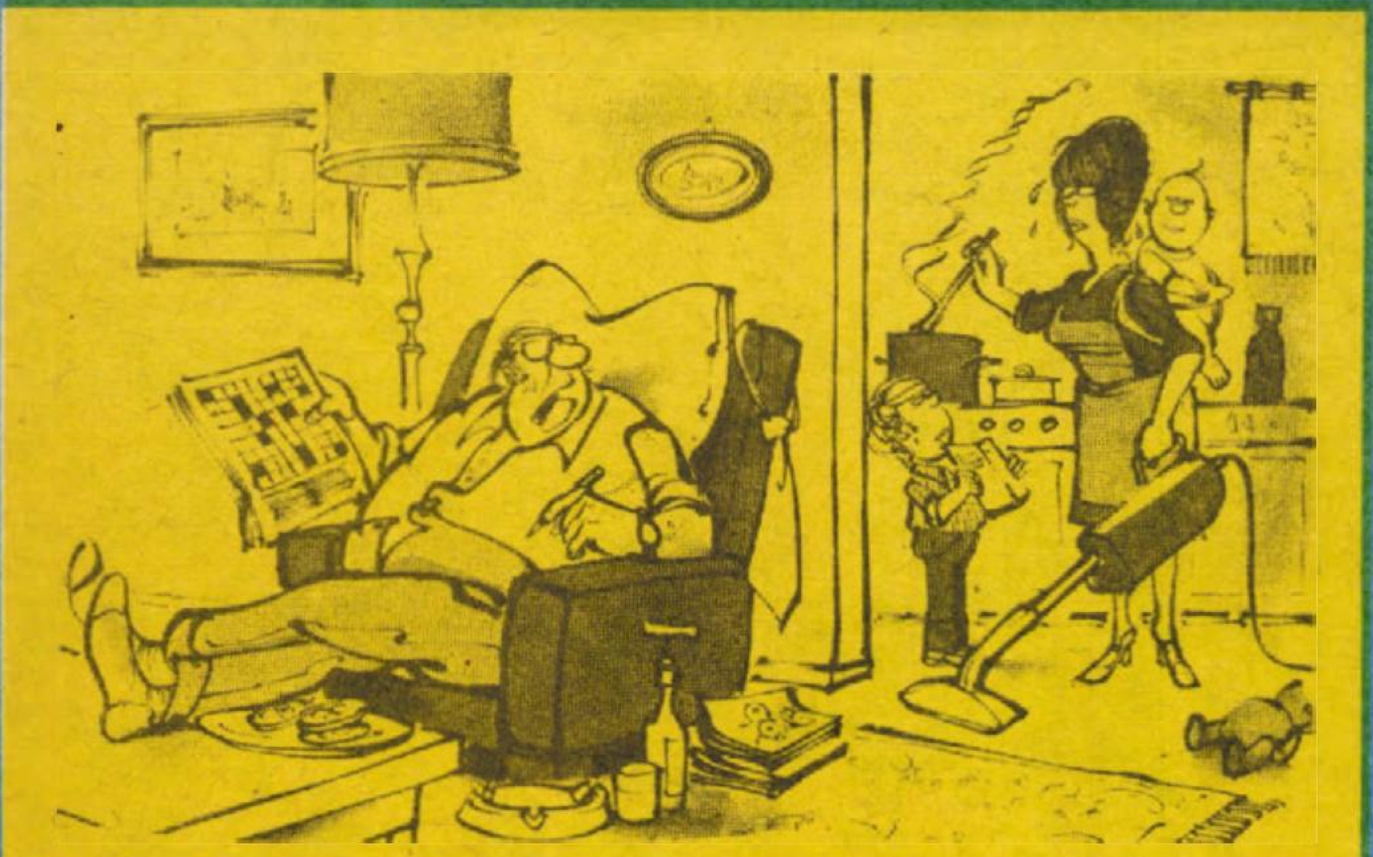

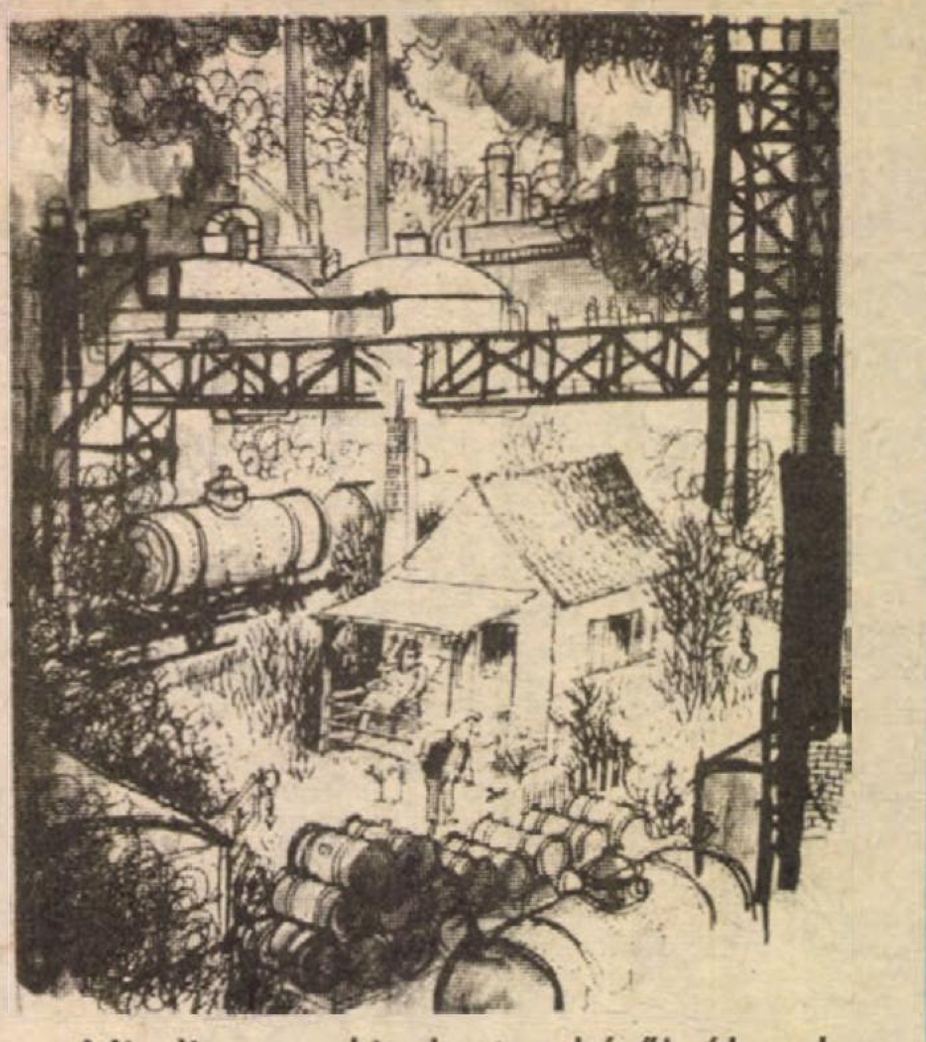

IMPORT HUMOR

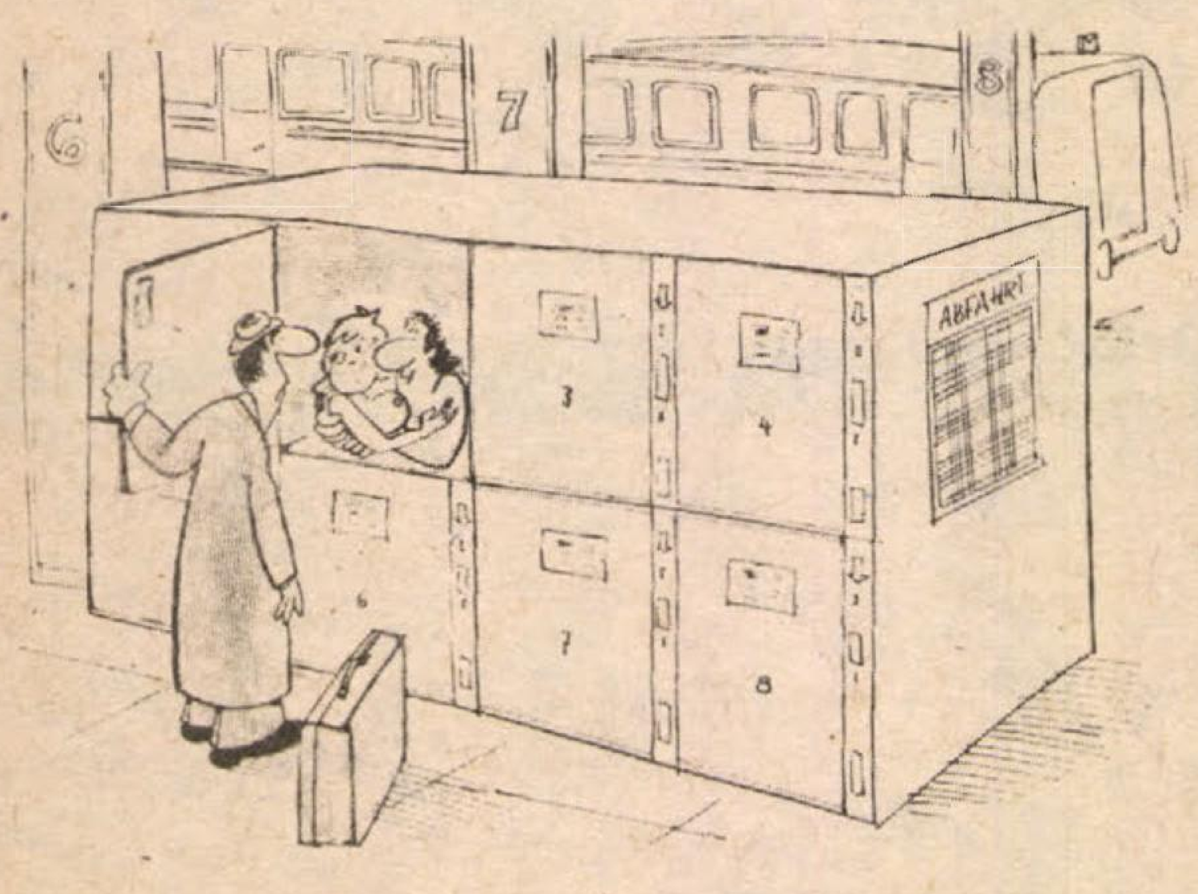
– Mondd, szívecském, hogy mondják azt másképp, hogy rabszolga?

– Mindig egy kis kertecskéről álmodoztam...

– Na, gyere vissza szépen! Inkább nézheted a tévét.

– Minden hotel foglalt volt.

HAZAJÖTT A FÉRJ

– Csókollak, szívem, van valami újság?

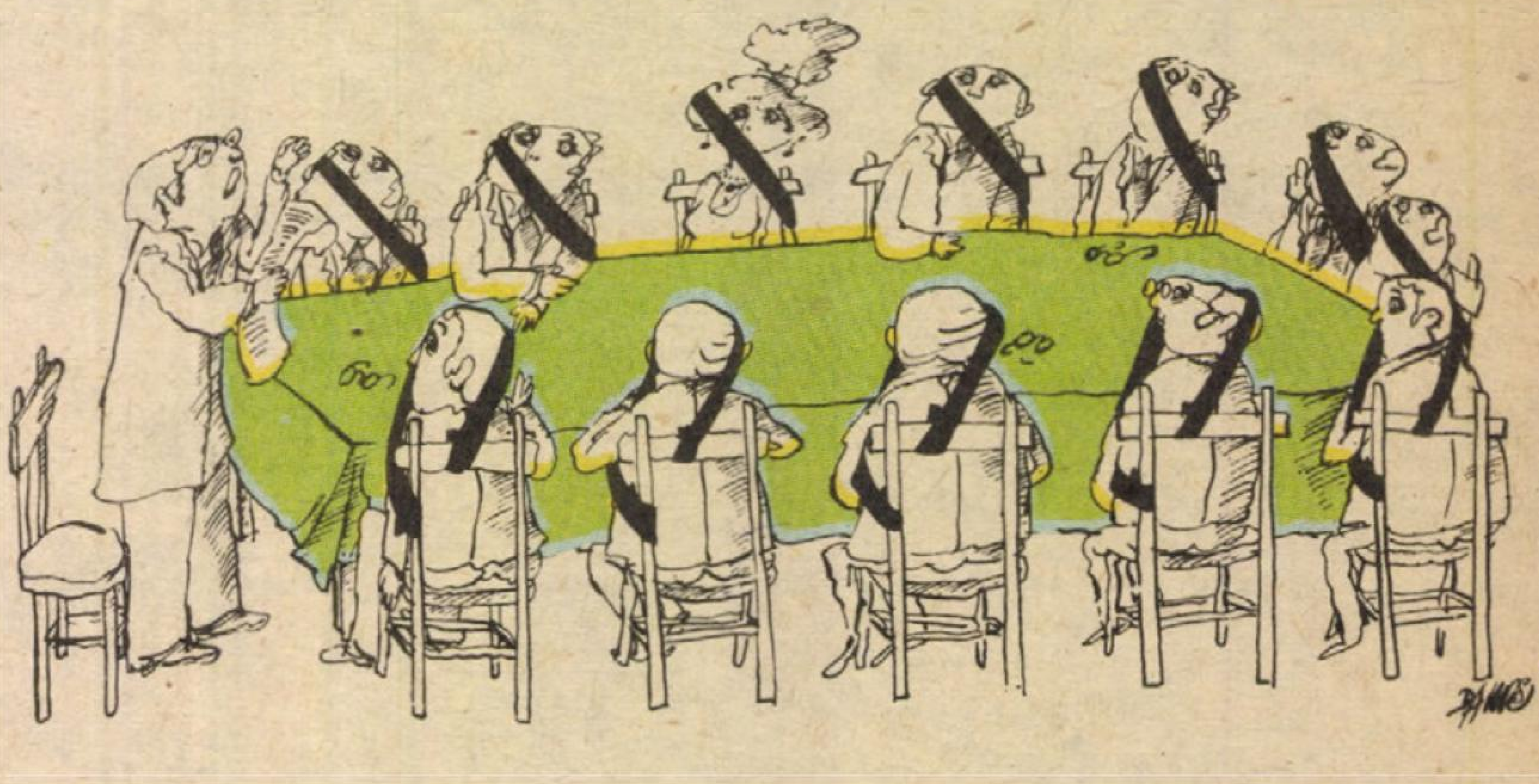

GAZDAG ORSZÁG

– Na, mama, nem kell már Hévízre utaznod!

A BIZTONSÁGI ÖV ÚJSZERŰ HASZNÁLATA

MODERN PEDAGÓGIA

– Ne mesélj a gyereknek folyton boszorkányokról, tudod, milyen élénk a fantáziája!

SPORTNEMZET VAGYUNK

Aszongyák

hogy 800 frank pénzbüntetésre ítélték Franciaországban egy autóst, mert Nancy közelében nyelvet öltött az autópályán radarozó rendőrökre.

Általában a francia nyelvet tartják a világ egyik legszebb és legkifejezőbb nyelvének, de úgy látszik, nem minden esetben az, például akkor sem, ha kiöltik, az illető autósnak meg kellett volna fontolnia, hogy a nyelvet mi mindenre lehet használni, például talpnyalásra is, ami távolról sem olyan mulatságos dolog, mint a nyelvöltögetés, de sokkal olcsóbb, sőt kifizetődőbb, a holt nyelveknek, mondjuk az ógörögnek, a latinnak, megvan az az előnyük, hogy nem lehet őket öltögetni, következésképpen pénzbírságot sem kell fizetni miattuk, meg kellett volna gondolnia annak a meggondolatlan nyelvöltögető autósnak, hogy a nyelvöltögetésért nem jár nyelvpótlék, sőt ellenkezőleg, ha nyelvpótlékról lehet szó ilyen esetben, azt a nyelvöltögetőnek kell fizetnie bírság formájában, gondolom, legközelebb ez az autós is inkább leharapja a nyelvét, semhogy kiöltse, mert 800 frankért különb szórakozásokban is lehet része, talán egy nyelvtankönyvet visz majd magával az autóútjaira, amelyből megtanulhatja a nyelv helyes — és olcsóbb — használatát, egyben azonban bizonyos vagyok, ha ezt a pajzán autóst elkapja a tudásszomj, és beiratkozik egy esti egyetemre — feltéve, hogy Franciaországban van ilyen —, bármilyen szakot fog választani, egyet borzongva és ideges zavarral mellőzni fog.

A nyelvészetet.

(gergely)

TÜCSÖK és BOGÁR

Egy félpad, meg egy félpad az két félpad!

(Csobánkán fényképezte Büky Zsuzsa)

□ **HORGÁSZATI TILALOM.** Április 23-án, vasárnap 11 óráig horgászati tilalmat rendeltek el a székesfehérvári Vidám Park taván; ebben az időben rendezik meg ugyanis a horgászversenyt.

És rögtön megbüntetik az összes versenyzőt, mert tilalmi időben horgásztak!

(A Fejér megyei Hírlapból ollózta Temesvári Béláné)

a város pereme volt, ma már lakótelepek karéja övezi, ahonnan gyerekek és felnőttek ezrei kívánkoznak ki a friss legelőre, a növények közé, a sétára, a játékra.
A Liget gyérülő növényzetét már

Persze, kell egy kis vitamin!

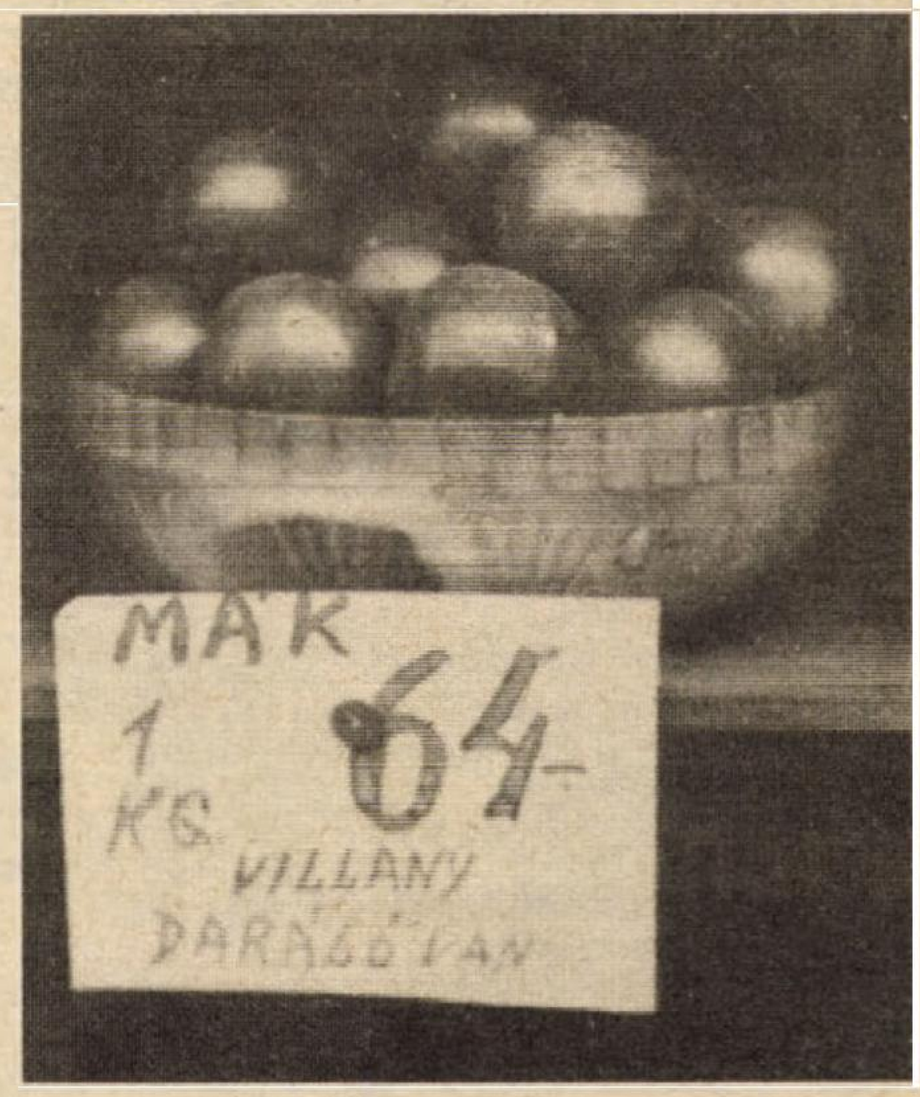
(A Népszabadságban fedezte fel Dobsonyi Róbert, nagyoroszi olvasónk)

Várhidi Pál már eltette és lepréselte emlékkönyvébe azt a hatalmas csokrot, amit

Jóságos ég, mekkora emlékkönyve lehet Várhidi Pálnak!

(A Hétfői Hírekből ollózta Fekete László)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Az idei máktermés különösen nagyszemű-re sikeredett!

(A Martinelli téren fotózta Kósa József)

– Megüt a guta, ha nem érünk vissza az esti tévéműsorra.

ANYÓS

— Remekül megvagyunk az anyósommal. Ő vezeti a háztartást, neveli a gyerekeinket, egyetlen hibája, hogy ilyen lehetetlen nőt hozott a világra, mint a feleségem . . .

ŐSZINTESÉG

— Ez az asztal foglalt, azaz jobb, pénzesebb vendégek részére van fenntartva.

ÖRÖMSZÜLŐK

— Emelem poharam abból az alkalomból, hogy gyerekeink az utolsó pillanatban meggondolták magukat, s így egy elrontott házassággal kevesebb lesz . . .

3 PERC

Telefonfülke. Fiatalember beszél odabent. A fülke előtt egy nő idegesen nézi az óráját. A fiatalember leteszi a kagylót és kilép az utcára. A nő utána szól:

— Uram, a beszélgetési idő 3 perc!

— Na és?

A nő csodálkozva:

SZILÁNKOK

— Miért beszélt maga csak két percig?

ORGONA

Ülök az irodalmi eszpresszóban. Egy egész estét betöltő összetett mondaton dolgozom. Fiatal, napbarnított arcú lány közeleg, karján nagy csokor lila orgonával.

— Szép orgonát tessék! Húsz forint egy gyönyörű csokor.

Szórakozottan felnézek rá:

— Köszönöm, nem kérek.

— Ha drágának találja, nem kell megvásárolni. Szagolja meg. Egy szippantás csak két forint!

FINOM KIS HELY

BOTOK, BOXEREK JUTÁNYOS ÁRON KÖLCSÖNÖZHETŐK A RUHATÁROSNÁL!

ELVARÁZSOLT KASTÉLY

Szegény X. belenézett a torzító tükörbe, s végre szépnek látta magát.

SÓHAJ

— Nekem negyven gyerekem van. Mindegyik többet törődik velem, mint a sajátom — mondta egy pedagógus.

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

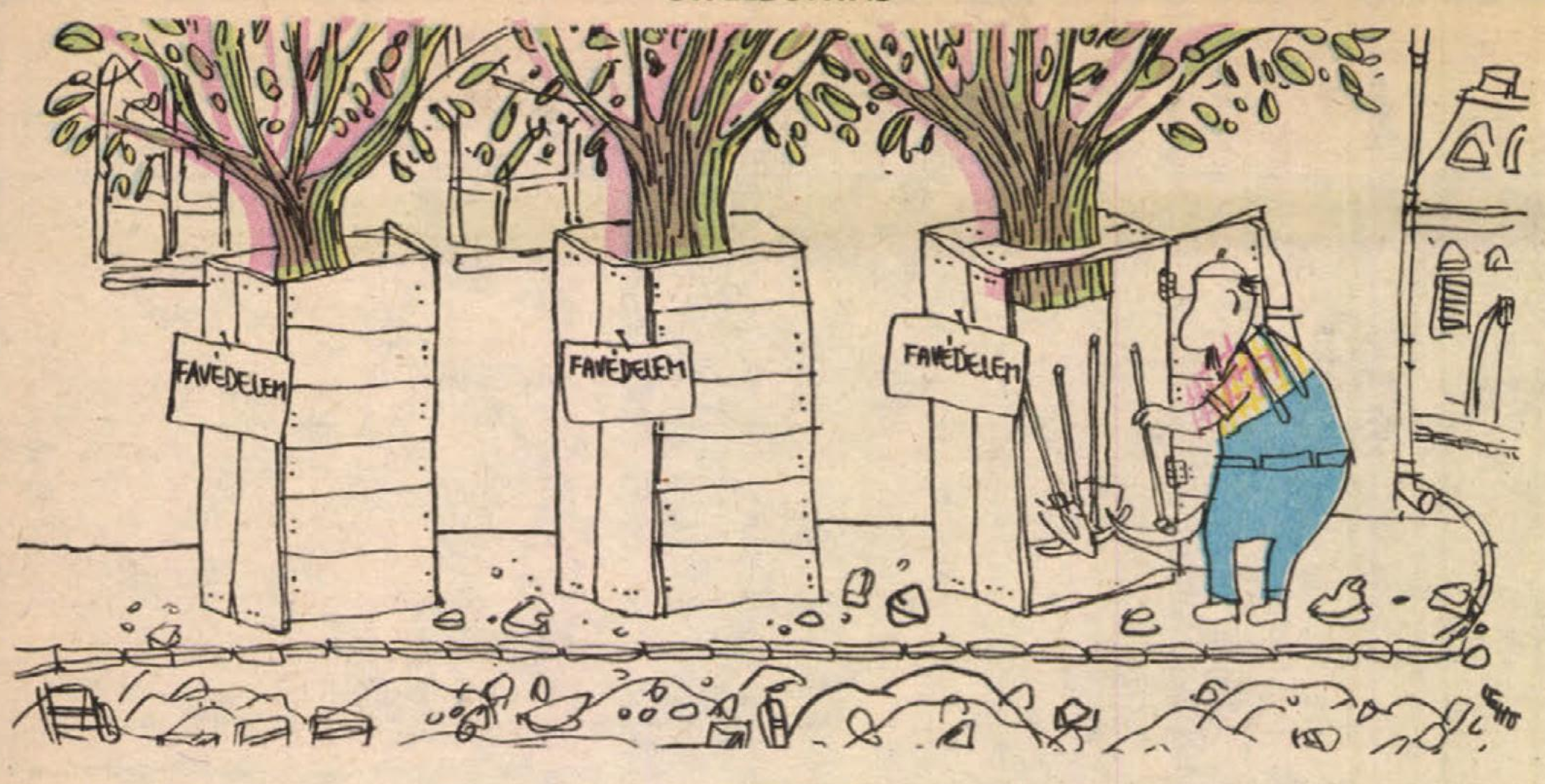
— Az éjjeliőrünk álmos, ezért ma éjszaka én helyettesítem — mondta az igazgató.

RAVASZSÁG

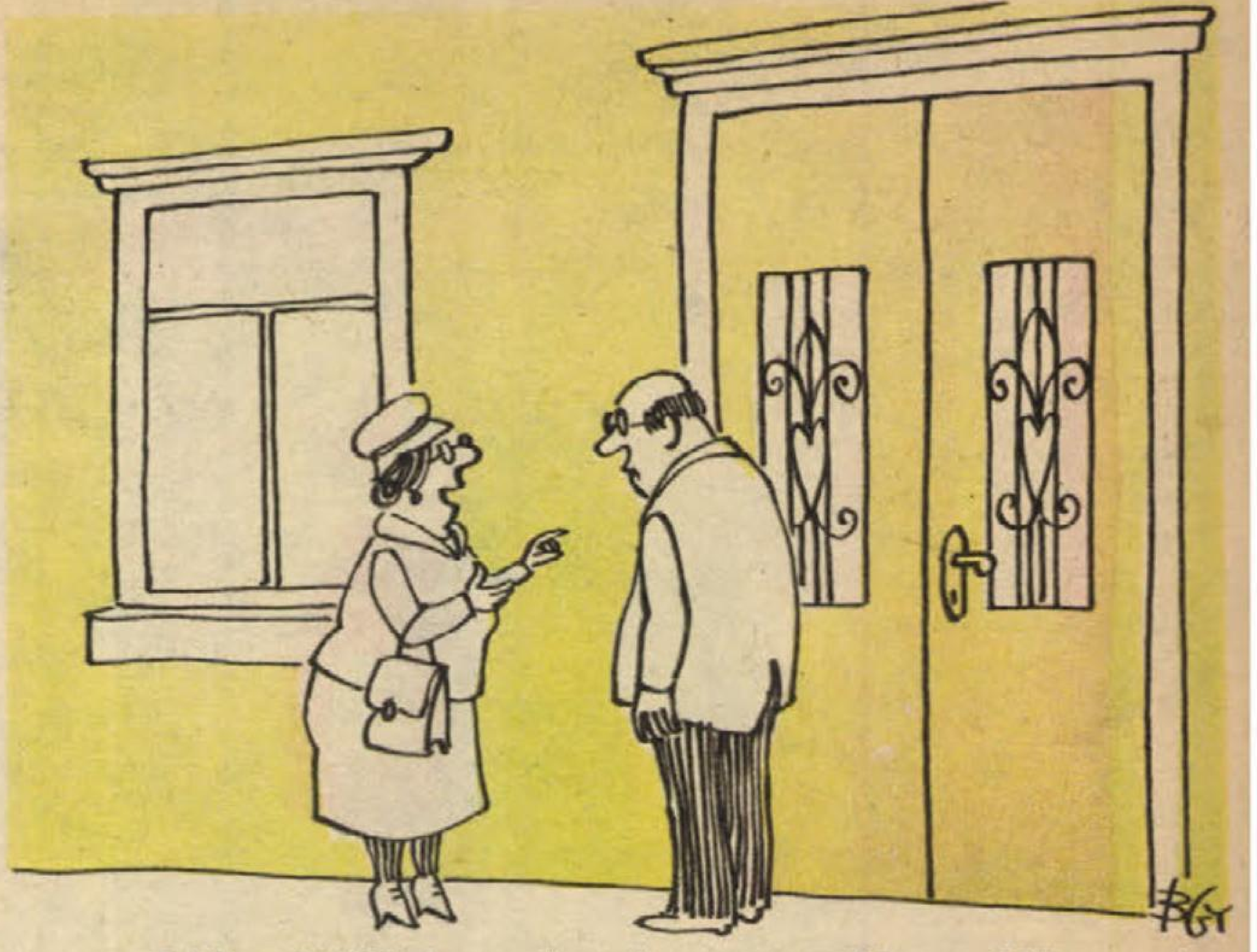
— Önnek, mint főpincérnek, nem volt gyanús, hogy ebben az éjszakai lokálban ez a vendég csupán egy üveg ásványvizet és két tepertőspogácsát rendelt? Igazán kitalálhatta volna, hogy egy ördögien ravasz sikkasztóval van dolga, aki költekezésével nem akarja felhívni magára a figyelmet!

Galambos Szilveszter

ÚTFELBONTÁS

VILMA NÉNI

– Addig örüljünk, amíg nincs nagyobb probléma nálunk, mint az elipszilon, meg a jé!

VALÓDI ÁLHÍREK

D. Gnox ezredes tegnapi washingtoni sajtóértekezletén keményen megbírálta azokat a shagedoni tudósokat, akik egy olyan bombát kísérleteztek ki, amelytől felrobban az egész naprendszer. Az ezredes kijelentette, hogy a mai fegyverkezési versenyben nem szabad megelégedni ilyen gyatra eredményekkel.

Magas szintű küldöttség érkezik pénteken délben a Ferihegyi repülőtérre. Útvonaluk az Üllői úton, Lenin körúton keresztül a Marx térre, majd a Máriás út 7/b. padlásátjáróján keresztül vezet a Kossuth térre. A forgalmat elterelik, és kérik a lakosságot, hogy átmenetileg ne közlekedjenek a padlásátjárón. Amíg a küldöttség át nem halad, vegyék igénybe Somorjaiék mosókonyháját.

Ma délelőtt fővárosunkban a Szatmári Béke évfordulójának tiszteletére koszorúzási versenyt rendeztek. A vetélkedőt csak egy nem kívánt incidens zavarta meg, amikor a Vígház utcai iskola lelkes úttörői meg akartak koszorúzni egy arra haladó ismeretlen katonát.

A Magyar Televízió jövőre Japánból három kisfilmet kap a cseresznyeszúnyog ivaréréséről, az USA-ból egy sorozatot „Miért hullik a majom szőre" címmel, Szovjetunióból a Volga faunájáról, Kínából a pekingi kacsákról láthatunk majd filmeket. Cserébe eladtuk a „Vízibolha-vízibukta" című nagydíjas sorozatunkat. A kiadott nyilatkozat hangsúlyozta, hogy a megkötött szerződések Helsinki szellemében születtek, utat nyitva az eszmék szabad áramlásának.

Az egyre fárasztóbb edzésmódszerek újabb áldozata Krakszián nagymester, a világhírű sakkozó, aki egy függő játszma utáni edzésen eltörte a lábát. Krakszián holnap kénytelen folytatni a partit, pedig gipszelt lába miatt ellenfelének már van is egy lépéselőnye.

Gyújtogatás közben érték tetten B. Gyulát, a Bükk rémét. A szenvedélyes gyújtogató kihallgatási jegyzőkönyve szerint, épp mintegy tíz hektárnyi erdőt akart a tűz martalékává tenni. A gyanúsított ugyanakkor sérelmezte, hogy manapság elszaporodtak a kontárok, akik letarolják előle az erdőt közönséges szalonnasütés ürügyén. Így egyre kevesebbet élhet hobbijának.

Kiszivárogtatott hírek szerint teljes kudarccal záródtak a Merkur és a japán autógyárak tárgyalásai. A japánok képtelenek voltak eleget tenni annak a súlyos feltételnek, mely szerint csak az előjegyzők öt éves várakozása után szállíthatják le autóikat.

Egy magyar szociológiai kutatócsoport hosszú éveken keresztül vizsgálta gazdaságosságunk és életszínvonalunk történetét. A most nyilvánosságra hozott tanulmány megállapítja, hogy ami régen a papok kilencedjére, az urak tizedjére, az ma az ebek harmincadjára megy.

Selmeczi Tibor

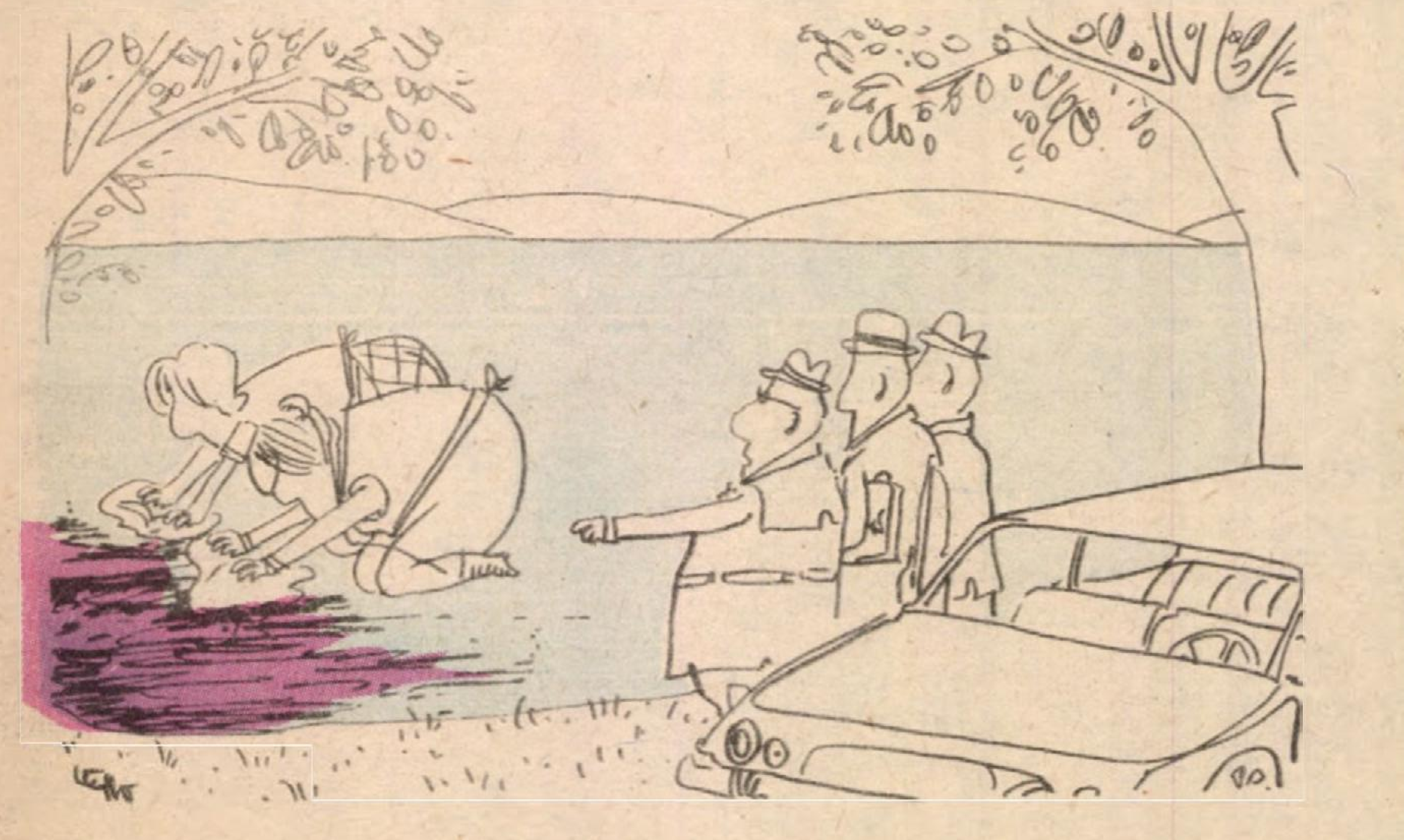

– Másutt nem jutok hozzá, hogy ilyen nagy emberrel beszélgessek!

– Ne hagyd el magad, mama, mert még az ő gyerekeit is neked kell majd felnevelned!

NYITÁS ELŐTT

– Ott még egy kicsit szennyezett!...

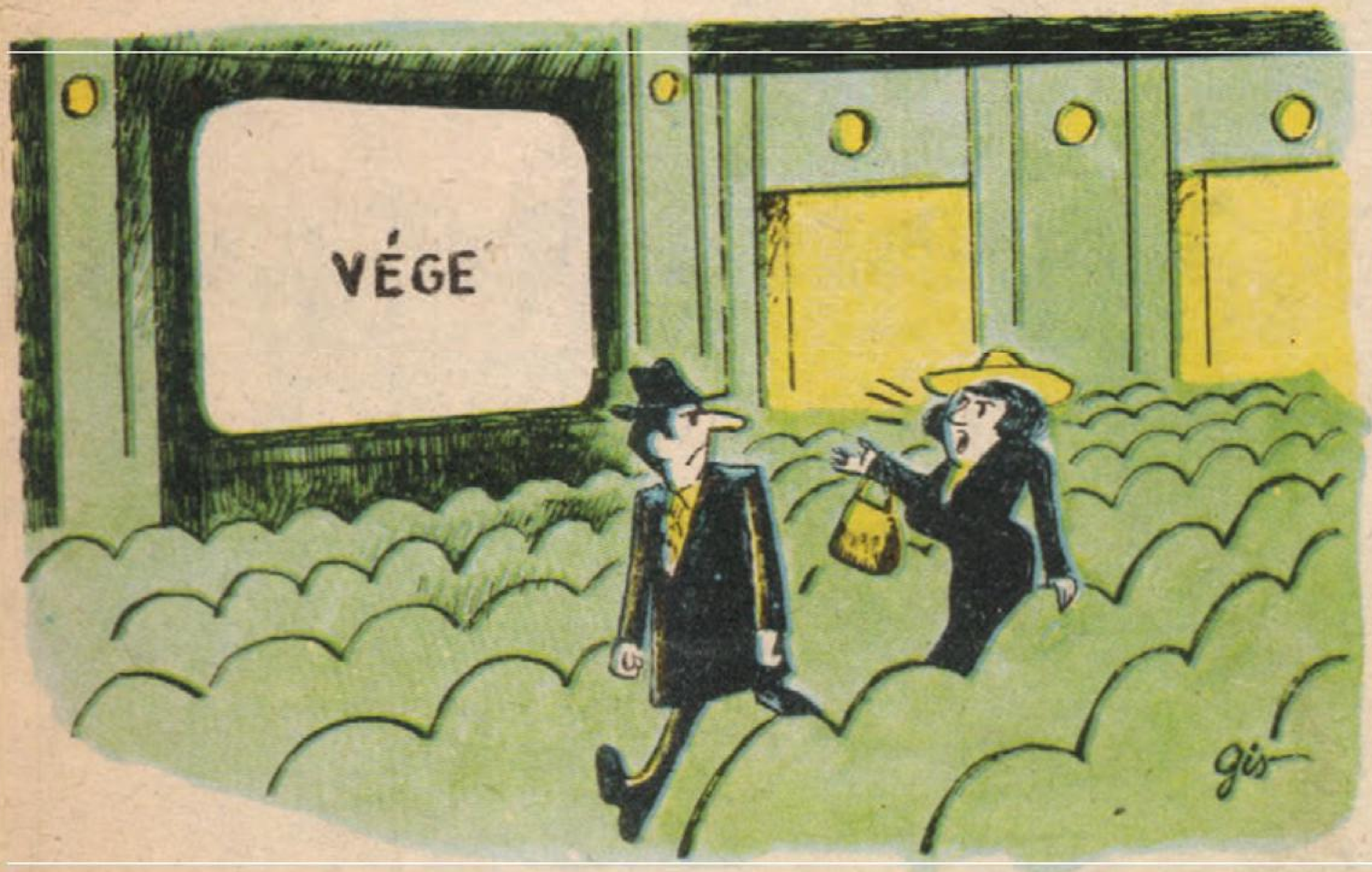
FEKETE HUMOR

Vitaindító búcsúztatás.

– Frontérzékeny vagyok, ilyenkor nem vezetek!

– Legalább azt érteném, hogy miért jegyüzértől vetted a jegyet? . . .

SZÜLŐI ÉRTEKEZLET

– Kedves szülők! . . . Egyezséget ajánlok. Önök ne higgyék el, amit a gyerek rólunk mesél, mi sem fogjuk elhinni, amit a szüleikről mondanak.

PAUL VALÉRY

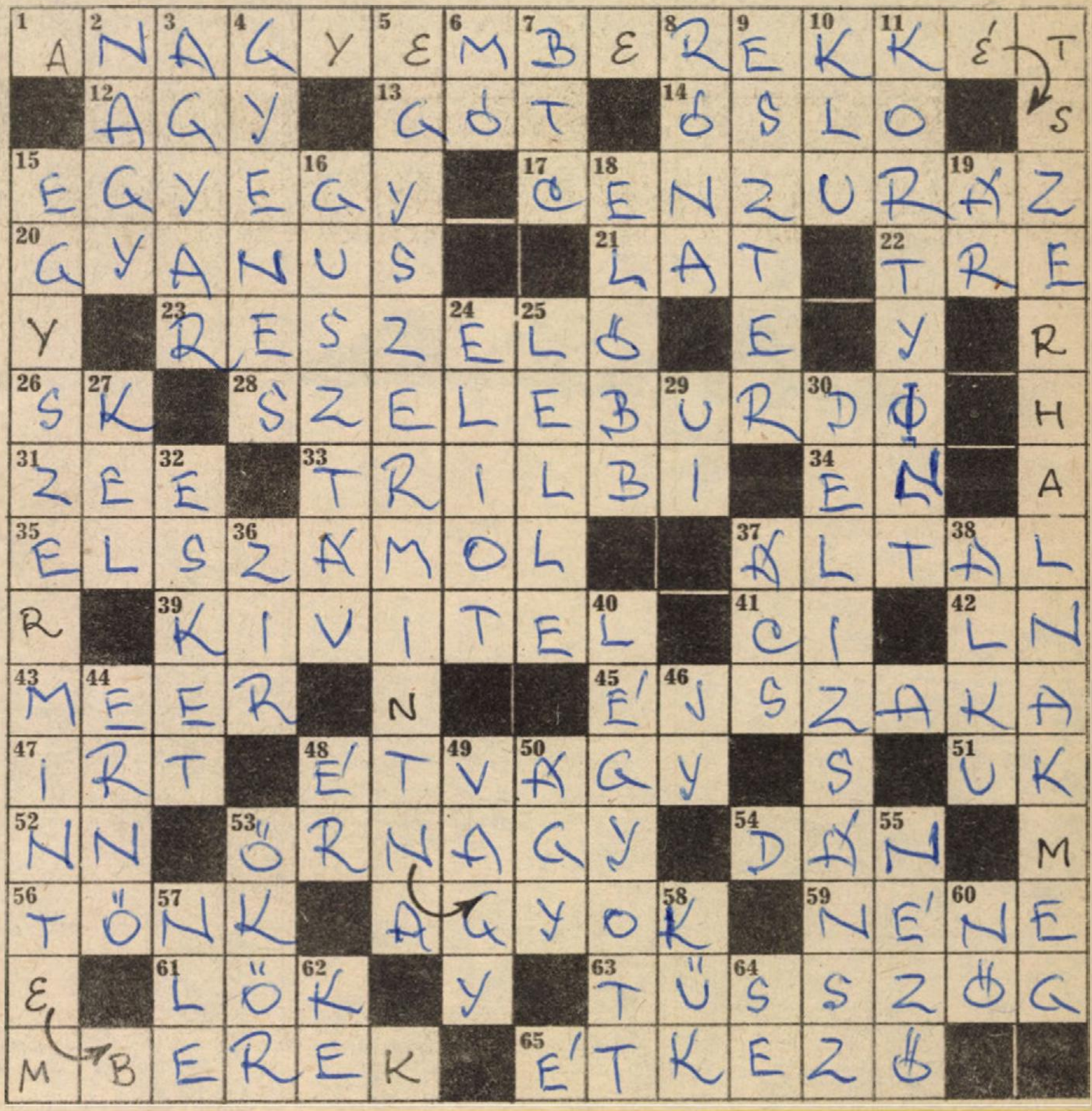
egy aforizmáját tartalmazza rejtvényünk vízszintes 1 — függőleges 15 — függőleges 5 sora. Megfejtésül ezt a három sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb május 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Az értelem központja
13. Ókori germán nép
14. Európai főváros
15. Döntetlen futball-eredmény
17. Írói művet (esetleg filmet, levelet stb.) előzetesen ellenőriz
20. Akiről feltehető, hogy bűnt követett el
21. Régi súlymérték
22. Három — idegen nyelven
23. Kézi szerszám
26. Saját kezűleg
28. Meggondolatlan, kapkodó
31. . . . LAND, holland tartomány
33. A Vígszínház nagy sikerdarabja volt a századforduló után
34. Mássalhangzó fonet.
35. Gazdálkodásról adatszerű számadást ad
37. Névutó
39. A népgazdaság egyensúlyának egyik fontos tényezője
41. C. I.
42. L. N.
43. A 17-ik század egyik nagy holland festője
45. A pihenés ideje
47. Pusztít
48. Kedv a táplálkozáshoz
51. U K.
52. Azonos betűk
53. Katonai rang
54. Európai nép
56. A kivágott fa maradványa
59. Idősebb nőtestvér, kissé régies szóval
61. Taszít
63. Bizonyára megfázott
65. A gyorsvonat egyik vagonja

FÜGGŐLEGES

2. Nemrégen elhunyt Kossuth-díjas költőnk (László)
3. Egy nagy állat szemfoga
4. A Nemzeti Színház hajdani nagy művésze (László)
6. A molibdén vegyjele
7. Egykor nagyhírű magyar sportegyesület
8. Nagy síkság
9. Női név (Ahasvérus perzsa király felesége)
10. B-vel a végén: egyesület
11. Iszik egy keveskét
16. Több svéd király neve
18. Időhatározó is, helyhatározó is
19. Hegyes szerszám
24. Nobel-díjas angol költő és író
25. Helység a Balaton mellett
27. Főzelék
29. Arturo . . . (állítsátok meg!)
30. Személyszállító postakocsi volt hajdanán
32. Esküre szólít fel
36. S-sel: nép a Közel-Keleten
37. Mesterember
38. Vevő és eladó között folyik
40. Randevú
44. Férfinév
46. J. Y.
48. A legkisebb folyóvíz
49. Kötőszó
50. Pihenőhely
53. Négylábú háziállat
55. A moziban ül
57. Kevert „len"
58. . . . lopsz (mitológiai óriás)
60. Az egyik nem
62. Kicsinyítőképző
64. Tiltószó

A FELVÁGÁS VILÁGREKORDJA
című rejtvényünk megfejtése:

Azért vettem új kocsit, mert a réginek megtelt a hamutartója.

200—200 forintot nyert:

Furulyás István, 2315 Szigethalom, Erdő út 44.

Farkas Ferenc, 1077 Bp., Jósika u. 15.

Havasaljai Ferencné, 8403 Ajka III., Fekete gyémánt u. 7.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

*

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. 1/4 évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
78.2308/2-21 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

ISSN 0134–0611

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Fekete meséli:

— A feleségem azt olvasta valahol, hogy lovaglás közben lehet a legjobban fogyni. Ezért már két hete naponta lovagol.

— Na és történt már valami változás?

— Igen. A ló már több mint tíz kilót leadott a súlyából.

*

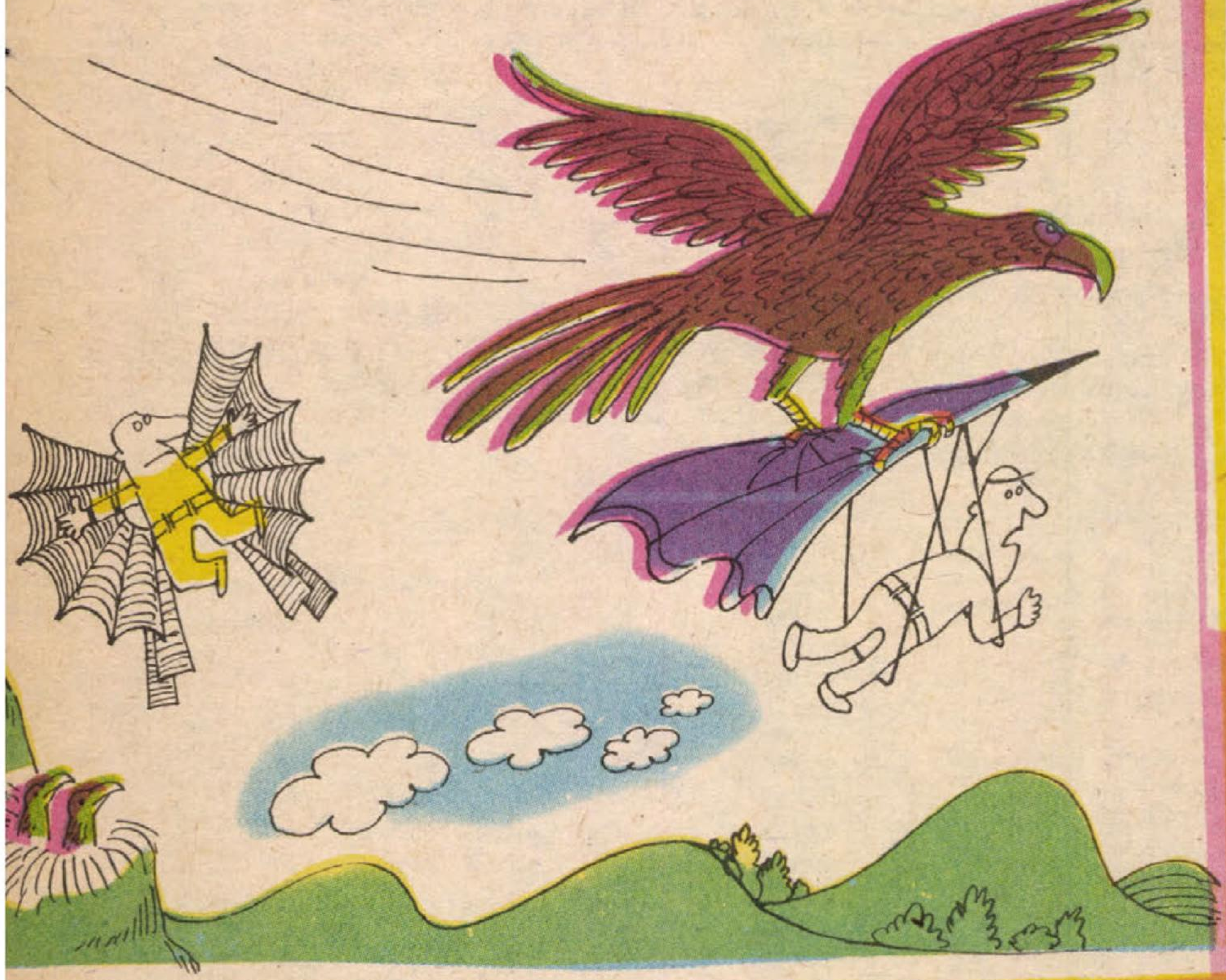
Péteri ittas állapotban vezetett. Elvitték vérvizsgálatra. Bejön az orvos, és így szól a rendőrhöz:

— Rendőr elvtárs, a beküldött alkoholban néhány csepp vért is találtunk . . .

TÓT:

NOTESZLAPOK

BALSORSÚ SÁRKÁNYREPÜLŐ

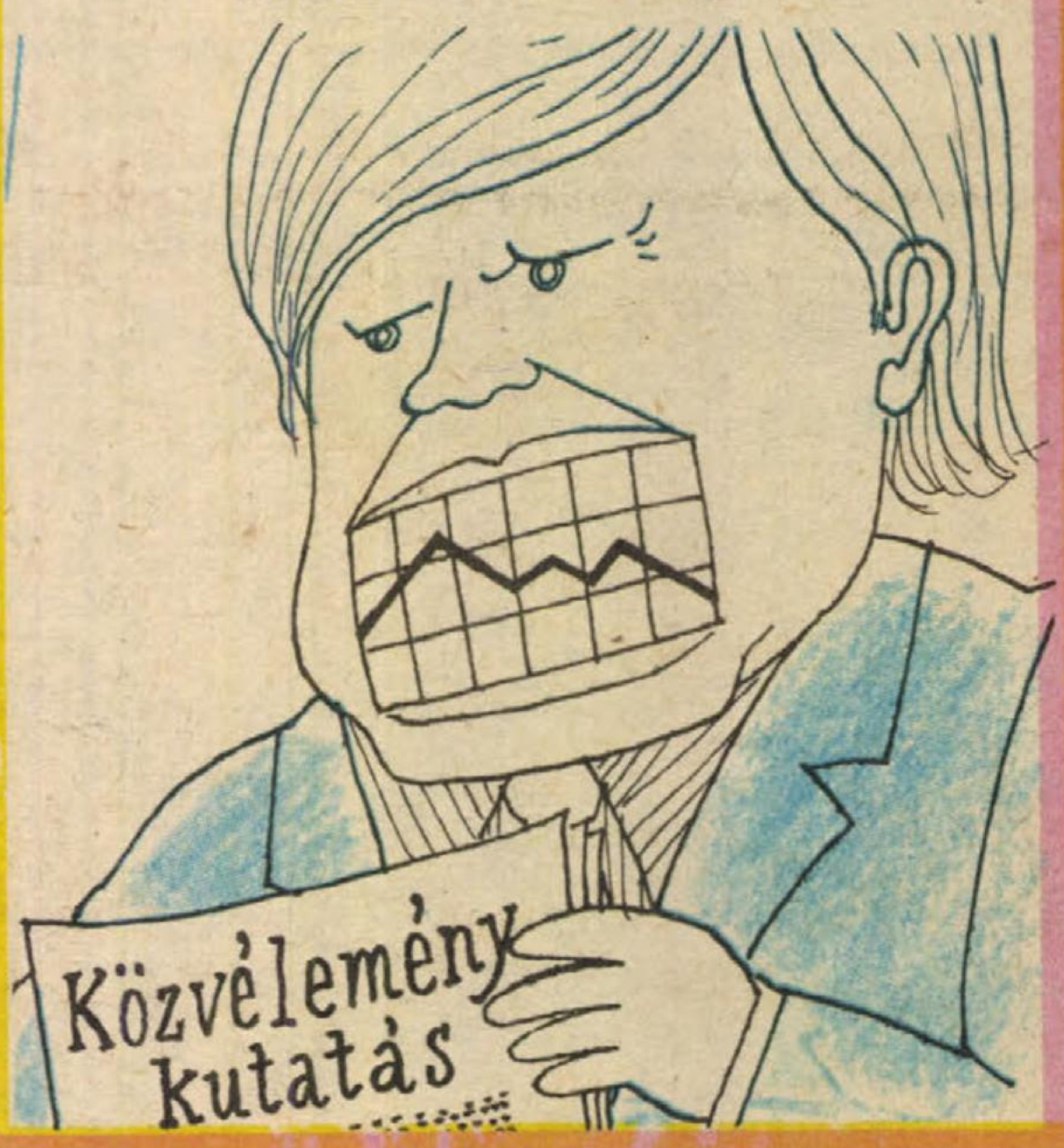
Mindig a kiskert volt a hétvégi hobbija...

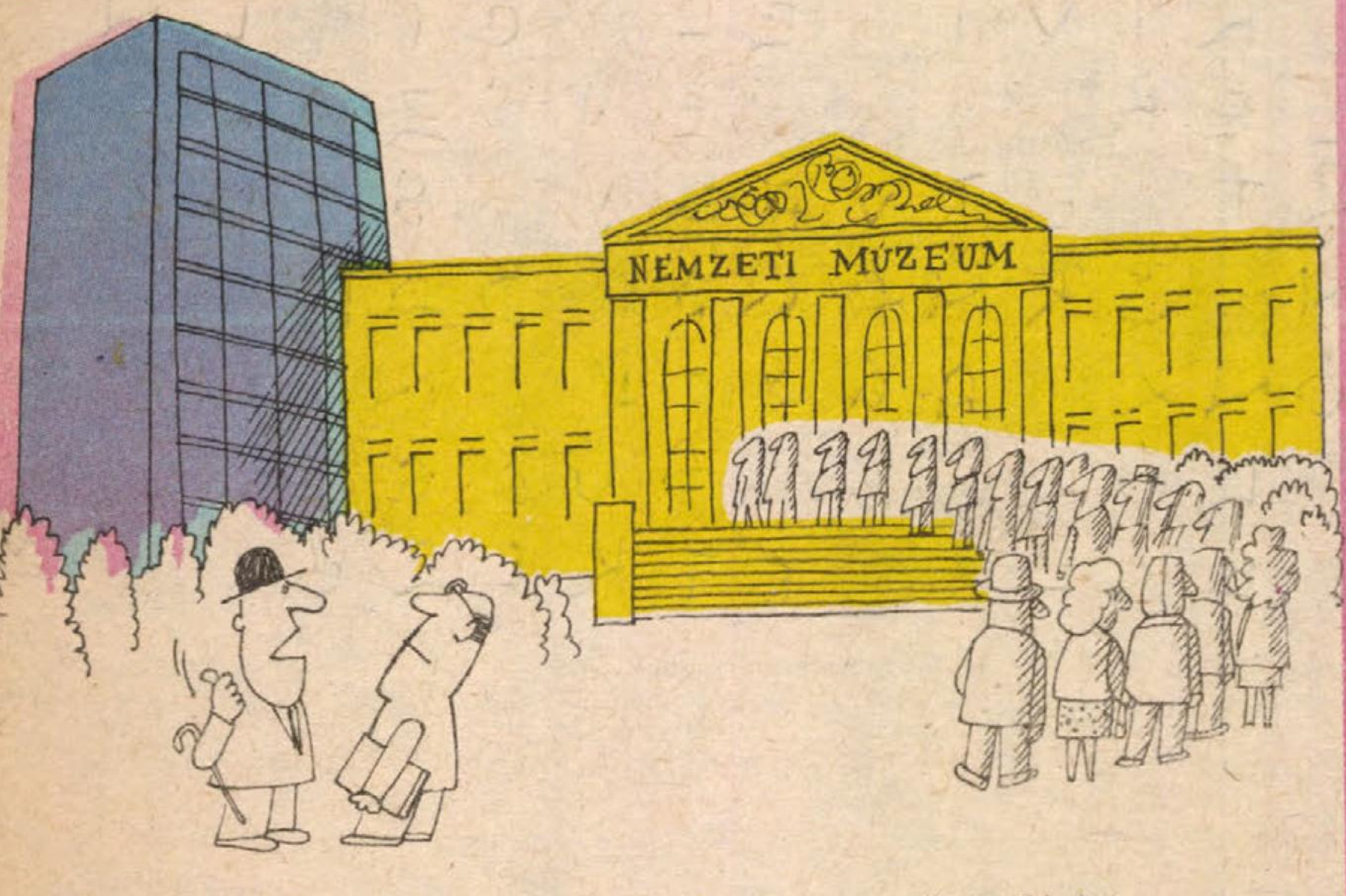
TÉVÉHÍRADÓ

– Nézzétek, a jó hírt még egyszer megismétlik!

CARTER ÉS A NÉPSZERŰSÉG

– És ott tárolják a korona történetéről írott újságcikkeket...

AUTÓS PRESSZÓ

